

Fra LaRouche-bevægelsen 25. nov. 2014: Londons 'flugt fremad' ind i krig med Rusland – 'Manhattan-projektet' er nøglen til overlevelse

24. nov. 2014 – I sin indledning til LaRouchePAC Politiske Komites diskussion i dag bemærkede Lyndon LaRouche, at verden befinder sig på randen af skræmmende begivenheder, med én global magt, der søger en konfrontation med krig, og en anden, der mobiliserer for at forsvare sig mod denne trussel. Den faktor, der vil afgøre, hvilken vej denne konfrontation går, er USA – hvis præsidentskab nu kontrolleres af krigspartiet.

Denne kontrol er skrøbelig, idet en stor del af den amerikanske befolkning og det amerikanske lederskab ser en sindssyg præsident, der fører nationen mod ødelæggelse. Spørgsmålet er, om denne opposition kan bringe det positive alternativ til en atomar konfrontation frem til en position, hvor det har tilstrækkelig magt, i tide.

Nøglen til at mobilisere denne opposition, som LaRouche grundigt diskuterede ved samme begivenhed i den Politiske Komite, er LaRouche-bevægelsens »Manhattan Projekt«. Han udtrykte det således:

»Det, der foregår på Manhattan og i vores organisering på Manhattan, som nu har stået på i flere uger, er typisk for den måde, hvorpå den amerikanske befolkning kan komme fri af det mudder, som de fleste af dem sidder fast i ...«

»Jeg mener, at det, vi skal gøre, er at tage erfaringen fra

New York City sådan, som vi har oplevet det på det seneste, som en slags eksperimentel operation og blive klar over, at det er et eksempel på, hvad vi må gøre med hensyn til de ting, vi diskuterer her, for at definere konceptet for, hvordan vi kan bruge USA's økonomi, de virkelige fakta, for at indse ... hvad det er for skridt, vi tager, og i hvilken retning, for radikalt at ændre det her, så det gamle, slidsomme arbejde og den gamle degenererede tilstand, osv., ikke længere kontrollerer os. For vi befinder os på randen – hvis vi bare ligesom fortsætter, bare glider med og lader strømmen føre os – så vil vi alle sammen være temmelig døde! Civilisationen vil dø ... «

»Uden at bruge Manhattan-faktoren, New York City-området, og bruge det til at sige, ja, det {er} og {var} centrum i USA mht. politik i USA's historie. Der var andre vigtige steder. Men uden Manhattan var der ikke noget, der holdt dem sammen. Og det var tilfældet, lige fra vores mest berømte statsmand, Alexander Hamilton.«

»Hamilton, ja – Hamilton var fra New York. Derfor Manhattan. Og han var et stort menneske, og han blev skudt, fordi han var god, hvilket var en af de ting, der skete dengang, da vi havde briterne rendende rundt.«

»Så jeg mener, at dette er det spørgsmål, som vi må lægge vægt på og fokusere på, for det er den eneste måde – ved at tage et samlet overblik over USA's natur (karakter), og USA's forhold til verdens nationer – det er den eneste måde, hvorpå vi kan redde USA, og redde civilisationen. Og New York er et fremragende eksempel til denne kampagne, for her får man genklang og respons, en genklang hos vigtige personer, som man ikke får nogen andre steder.«

Det Britiske Imperium, i form af den mangeårige anti-amerikanske Londonavis, *The Economist*, gik i spidsen for den internationale krigsfraktion i dag med en forsidehistorie om at ødelægge Rusland og Vladimir Putin ved hjælp af økonomisk

krigsførelse. Denne økonomiske »analyses« klare hensigt er at vise, at Vesten kan fremkalde »regimeskift« i Rusland, nøjagtig sådan, som det russiske lederskab har hævdet var hensigten. Blandt de elementer, der nævnes, er ikke blot de økonomiske sanktioner – som kunne øges – men også den bevidste frembringelse af et kollaps i olieprisen, som det olieeksporterende Rusland er afhængig af.

I mellemtiden bevæger London-marionetter i Europa og USA sig også ind i en farlig optrapning. Det tyske dagblad *Der Tagesspiegel* forkynder idéen om at »eksportere Maidan« til Rusland – som vi nærmer os årsdagen for den »farvede revolution« imod Ukraine. Samtidig tager Merkelregeringen skridt til at udrense ikke alene regeringen, men også private Øst-Vest-industriselskaber, for alle personer, der søger at bevare økonomiske forbindelser med Rusland. Hvis det lykkes, vil det fjerne en afgørende kraft til krigens forhindring.

Pro-krigsmanien synes at være den sandsynlige baggrund for Barack Obamas fjernelse af den amerikanske forsvarsminister Chuck Hagel. Som tidligere embedsmand i DIA (Defense Intelligence Agency) Pat Lang, der har en blog, som ofte fungerer som medie for det uniformerede militær, skriver i dag: »Så er Hagel ude. Han er den åbenlyse taber i kampen mellem det militære lederskab og Childrens Crusaders[1] i det Hvide Hus og i Forsvarsministeriet. Militæret ønsker klarere definerede mål omkring hele kontinentet med islamisk kultur, og 'ungerne' ønsker at køre udenrigspolitikken på baggrund af det bras, de skriver med markers på white-board-tavler på deres seminarer.«

Lang refererer til de britiske, utopiske harpy'er[2], såsom Susan Rice, Valerie Jarrett og Samantha Power, som er totalt for regimeskift på globalt plan – og således driver verden frem mod Tredje Verdenskrig.

Det er hidtil lykkedes Rusland og Kina, med massiv global opbakning, ikke at falde i nogen af de provokationsfælder, som

er sat op for dem. I en samordnet indsats er det lykkedes dem at forhindre forhandlingerne om Irans atomprogram i at blive en total fiasko – og forhandlingerne blev i dag udskudt yderligere seks måneder. De har også stædigt gjort fremstød for deres alternativ til disse geopolitiske spil – med tilbud om økonomisk samarbejde til alle, der vil lytte, selv til dem i krigsmager-lejren.

Men i takt med, at imperiekræfterne optrapper provokationerne, bliver situationen mere og mere farlig. Den eneste, mentalt sunde og raske respons er pro-aktiv: at søge at etablere en bevægelse for samarbejde med BRIKS, som vil feje krigsgalningene, som Obama, til side og skabe et fredspotentiale. Det er den opgave, som LaRouche-bevægelsen, med sin række af begivenheder, som de seneste begivenheder af denne art på Manhattan, som eksempel, har påtaget sig at gennemføre i den umiddelbare fremtid.

*Foto: LaRouche-bevægelsens gadeorganisering i USA den 3. nov.
– 'Manhattan-projektet'*

[1] I amerikansk historie, et navn, man gav til en march over flere dage i maj måned 1963 med hundreder af skoleelever i Birmingham, Alabama, under den amerikanske borgerrettighedsbevægelses kampagne i Birmingham.

Rent historisk er det navnet på et katastrofalt, europæisk kristent korstog for at tvinge muslimer ud af Det hellige Land, som sagdes at have fundet sted i året 1212.

[2] I græsk mytologi er en harpy en kvindelig, vinget dødsånd (halvt ørn halvt kvinde).

Schiller Instituttets Ugeavis 48 – 2014

Download (PDF, Unknown)

Amerikansk-russisk samarbejde om rumstation burde være modellen for internationale relationer, siger kosmonaut

23. nov. 2014 – Kosmonaut Oleg Artemyev, der tilbragte 169 dage på den internationale rumstation fra marts til og med september måned i år, kom med nogle højst usædvanlige, politiske kommentarer til Russia Today i går, mens et nyt mandskab gjorde sig klar til at tage af sted på missionen.

»Både Rusland og USA har de tekniske kapaciteter [til at komme ud i rummet], men der er ingen forståelse for, at vi har brug for dette. Det er selvfølgelig lettere at starte en krig og pumpe en masse penge ind i den, end det er at investere i rumfartsindustrien«, sagde han. »Rummet forener os alle«, sagde han og sagde, at der er behov for »flere rumprojekter, som kunne få folk til at forstå, at der ikke

er behov for konfrontation«. Han forklarede, at han »boede i den amerikanske afdeling [af rumstationen]« sammen med amerikanske, europæiske og japanske medlemmer af mandskabet, »og det viser sig, at fred og familieværdier er af primær betydning for os alle«.

Det er meget sjældent, at en aktiv astronaut eller kosmonaut kommer med kommentarer om politiske spørgsmål. Det overlades som regel til pensionerede rumpiloter (ligesom det også er tilfældet med militærpersoner, der er pensionerede versus i aktiv tjeneste).

Mandskab om bord på rumstationen, som altid omfatter både amerikanske astronauter og russiske kosmonauter, og endvidere medlemmer fra de andre partnere (Europa, Japan og Canada), har ikke før talt direkte om spændingerne med Rusland eller sanktioneerne, men har understreget, hvordan deres udforskning af rummet ikke bestemmes af nationale grænser eller mandskabsmedlemmernes særlige borgerskab, men er universel.

[Videoindslag fra Russia Today](#)

[Den danske astronaut Andreas Mogensen viser rundt i sit rumhjem](#)

Putin: Ikke 'Jerntæppe', men

nationalt forsvar

23. nov. 2014 – Den russiske præsident Vladimir Putin erklærede i et interview fredag, den 21. nov. med Andrei Vandenko fra *Itar-Tass'* projekt om topembedsmænd, at Rusland ikke har planer om at konkurrere med vestlige embedsmænd eller rejse et nyt »Jerntæppe«, men Rusland vil forsvare sine nationale interesser.

»Vi behøver ikke at konkurrere. Vi har ganske enkelt ikke behov for at konkurrere. Vi behøver ganske enkelt blot stille og roligt at gennemføre vores dagsorden.«

Putin trak en parallel mellem Vestens angreb på Jeltsin, som begyndte i samme øjeblik, som Jeltsin forsvarede de russiske interesser på Balkan, og så det aktuelle angreb på ham selv over Ukraine. Han sagde, at det slet ikke drejer sig om det østlige Ukraine eller Krim. Der er konkurrerende geopolitiske interesser.

»Kampen for geopolitiske interesser fører til en situation, hvor landet enten bliver stærkere gennem at løse sine problemer mht. finansielle spørgsmål, økonomi og følgelig også sociale spørgsmål mere effektivt, eller glider ind i kategorien tredjelande af femte rang og mister muligheden for at værne om sit folks interesser.«

Putin sagde, at Rusland ikke vil isolere sig fra resten af verden.

»Og der er ingen, der får lov til at bygge en mur op omkring os. Det er umuligt.«

USA bruger mission mod Islamisk Stat til »regimeskift i smug«, siger russisk udenrigsminister Lavrov

23. nov. 2014 – Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov anklagede USA for at forberede at bruge missionen for at besejre Islamisk Stat som en »mission for at udskifte det [syriske] regime i smug«, i sine bemærkninger til det rådgivende Råd for Udenrigs- og Forsvarspolitik i Moskva den 22. nov., rapporterer *Itar-Tass* i dag.

Lavrov sagde ved mødet, at han havde spurgt den amerikanske udenrigsminister John Kerry direkte om, at USA ikke gik til FN om den internationale indsats imod IS.

»Nu, da de har samlet en koalition imod Islamisk Stat, spurgte jeg Kerry, hvorfor de ikke ville forelægge det for FN's sikkerhedsråd«, sagde Lavrov. »Kerry svarede, at i det tilfælde ville de være nødt til at 'ordne' status af Assads regime.«

Lavrov fordømte denne amerikanske holdning og sagde,

»Syrien er et suverænt land, medlem af FN, er det ikke rigtigt«.

Lavrov sagde også, at Kerry påstod, at den syriske præsident Bashar al-Assad er »en faktor, der tiltrækker terrorister«.

»Det er en fuldstændig forvrænget logik«, at USA siger sådan, tilføjede Lavrov. »De syriske regime har samarbejdet meget godt med Rusland og USA og med Organisationen til

Forbud mod Kemiske Våben over ødelæggelsen af de kemiske våben.«

»Amerikanerne har endda forhandlet med Taliban, når de havde brug for det ... Hvorfor er det så, at tilgangen til Syrien fortsat afhænger så meget af ideologi? Svaret er sandsynligvis, at det ikke så meget er en mission imod Islamisk Stat, som det er forberedelser til en mission for regimeskift i ly af denne anti-terror-mission«, sagde Lavrov.

Foto: Lavrov i samtale med Kerry

Forbundskansler Merkel trækker Tyskland ind i konflikt med Rusland om regimeskift og Verdenslandbroen; satser på udrensning i Tyskland

23. nov. 2014 – Den tyske forbundskansler Angela Merkel går i fronten for Obama og Cameron over konfrontationen med Rusland ved at satse på et politisk blodbad i Berlin, som åbner op for farlig meddelagtighed i forholdsregler for regimeskift over for Rusland og Østeuropa.

Merkel udfører en hyldest til London og Washington ved at lancere en udrensning af realister, som Matthias Platzeck, leder af det Tysk-Russiske Forum, og som i 1989 kom frem som

leder af de østtyskere, der bragte Berlinmuren til fald.

Endvidere truede Horst Seehofer, leder af regeringskoalitionspartneren, den Kristen-Sociale Union (CSU), og ministerpræsident for Bayern, åbent udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier (SPD) under Seehofers rejse til Kina. Som *Der Spiegel* citerer, sagde Seehofer,

»Jeg kender hr. Steinmeier som en diplomat, der holder hovedet koldt. Og vi behøver også en dialog med Rusland. Men når hr. Steinmeier imidlertid fører sin egen politik ved siden af forbundskanslerens, er det brandfarligt.«

Seehofer har også til hensigt at kræve økonomiminister Sigmar Gabriels loyalitet over for Merkels vanvittige, anti-russiske politik for regimeskift. Seehofer synes ikke at have bemærket, at Rusland befinder sig i en strategisk alliance om udvikling med Kina, Indien og det øvrige BRIKS.

Ifølge det nye nummer af *Der Spiegel* vil Merkel have Platzeck ud og den neo-konservative Andreas Schockenhoff ind, sammen med anti-russiske NGO'er, til at kontrollere Petersborg-Dialogen, en officiel, russisk-tysk dialogorganisation på regeringens udenrigsministerielle niveau og NGO-niveau. Steinmeier har fået ordre til at gennemføre udrensningen. Under en begivenhed i Mainz for nylig ævlede Schockenhoff, da han blev udfordret af en repræsentant fra Schiller Institutet over BRIKS' Verdenslandbro-alternativ til konfrontation, løs om, at Rusland var ved at gå ned rent økonomisk, og at Putin ikke havde nogen fremtid.

Ethvert tysk bidrag til regimeskift i Østeuropa, med Tjekkiet, Ungarn og Serbien som mål, er faktisk rettet mod at skabe zoner af kaos, af brændt jord, ligesom i Ukraine, for at sabotere den Eurasiske Landbros asiatisk-vesteuropæiske forbindelser, som løber igennem disse lande.

Fra LaRouche-bevægelsen 24. nov. 2014: Lyndon LaRouche advarer om den overhængende fare for krig

Med markante bemærkninger til medarbejdere advarede Lyndon LaRouche søndag, den 23. nov., om, at verden dag for dag kommer nærmere en strategisk konfrontation mellem på den ene side et USA, der ledes af en Obama, manipuleret af briterne, og på den anden side Rusland og Kina. LaRouche krævede en række skarpe, strategiske initiativer for at overvinde fremstødet hen imod krig.

LaRouche udlagde sin strategiske vurdering som følger:

»Vi må se på virkeligheden i den globale situation. Vi befinder os rent faktisk på randen af en generel tilstand af global atomkrig, som hastigt nærmer sig. Centrum for dette krigsfremstød er Det britiske Imperium; de er den ledende faktor i dette – og den nuværende præsident for USA er også en stor faktor med hensyn til således at forårsage folkemord.«

»Derfor må vi håndtere disse problemer på en effektiv måde. Med andre ord er det ikke tilstrækkeligt blot at sige de rigtige ting for at uddanne befolkningen i USA, osv. Det, der er nødvendigt at gøre, er faktisk at få pointen frem over for

vore folk og at organisere dem, så de organiserer deres intellekt på en sådan måde, så de kan handle effektivt for at forhindre en global atomkrig, som nu er en særdeles levende mulighed.«

»Disse fyre, som siger, at de ikke vil høre på, hvad vi siger, men som ikke desto mindre vil fortælle os, hvad vi skal gøre; disse fyre skal sættes på ret køl. Før de åbner munden, må de finde en måde, så de siger noget kompetent.«

LaRouche advarede om, at den globale situation karakteriseres af en plan om at fremprovokere en strategisk konfrontation. Spørgsmålet er, hvordan disse provokationer bliver iscenesat. Han manede til forsigtighed med hensyn til at sidde og vente på, at en provokation finder sted, når det som en hastesag kræves, at der skrides til forebyggende handling, før en enkelt provokation udløser en udslettelseskrig.

Søndagsudgaven af både *New York Times* og *Washington Post* reflekterer propagandaen for et krigsfremstød. *Washington Post* havde en artikel, der krævede en optrapning af den økonomiske krigsførelse imod Rusland og ligeledes en forebyggende positionering af militære styrker fra NATO og USA i de baltiske lande, Ukraine og Vietnam. *New York Times* advarede, at Xi Jinpings nylige succesfulde, diplomatiske og økonomiske strejftog til Australien og New Zealand afslører en listig plan fra »Big Boy« om at fortrænge USA som den strategiske og sikkerhedsmæssige partner for Kinas naboer.

I en række direkte, offentlige erklæringer i de seneste dage har den russiske præsident Vladimir Putin og den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov gjort det klart, at de er klar over, at Obamas og NATO's politik over for Rusland handler om intet mindre end at fremtvinge et regimeskift. Den amerikanske vicepræsident Joe Bidens returbesøg i Kiev var en yderligere provokation af Putin. Biden pressede på for en koalitionsregering, der inkluderer Washingtons håndplukkede lakaj, »Yats« (premierminister Jatsenjuk) og annoncerede ny,

»ikke-dræbende« militærassistance til Ukraine, inkl. avancerede sporingssystemer til præcisionsgængældelsesangreb med missiler.

Derudover er der voksende tegn, som er eskaleret siden den tyske kansler Merkels tale for en uge siden i Sydney, Australien, på, at hun forbereder en udrensning af sin regering for at luge alle ministre og rådgivere ud, som promoverer samarbejde med Rusland. Dette svarer til at samle et krigskabinet.

Bag scenen handler briterne for at fremme optrapningen af krig imod Rusland og Kina. På sidelinjen af G20-topmødet i Brisbane havde den britiske premierminister David Cameron direkte fornærmet Putin med anklager om, at hans handlinger på Krim og i Ukraine var identiske med Hitlers handlinger på østfronten.

Rusland har bakket sine ord op med handlinger. Russiske strategiske bombefly har øget deres overflyvninger over det atlantiske område, og CSTO (Collective Security Treaty Organisation) har annonceret, at et fælles luftforsvarssystem snart vil være installeret.

Årsagen til dette vanvittige fremstød for krig er, at halvdelen af menneskeheden – under anførsel af Kina, Rusland, Indien og de andre BRIKS-lande, samt deres allierede såsom Egypten og Argentina – har satset på en fremtid med samarbejde, udvikling og fremme af videnskab, til gavn for hele menneskeheden. Det er en dødsdom over imperiesystemet, som har domineret menneskehedens anliggender i århundreder.

Radio Schiller den 24. november 2014: International erklæring for at USA og Europa skal gå med i BRIKS

Schiller Instituttet afholder arrangement i New York City til ære for JFK og ofrene for 11. september og deres familier

22. nov. 2014 – Schiller Instituttet arrangerede en banebrydende, offentlig begivenhed i New York City i dag, 22. nov. 2014, til ære for præsident Kennedy og ofrene for 11. september og deres familier. Begivenheden ændrede form, da Lyndon LaRouche intervenserede og startede en diskussion for at præsentere borgere i New York for en række erkendelsesmæssige udfordringer med hensyn til at tænke ind i fremtiden, at se nødvendigheden af og muligheden for at trække USA med ind i BRIKS.

Henved 175 mennesker deltog, inklusive 135 kontakter, hvoraf halvdelen aldrig havde deltaget i et LaRouche-arrangement.

Omkring 30 af deltagerne var blevet organiseret af 11. september aktivister, inkl. en masse-e-mail fra Arkitekter og Ingeniører for 11. september, som blev sendt til 10.000 mennesker over hele landet.

Tonen blev slået an fra begyndelsen med »Introitus« og »Kyrie« fra Mozarts Requiem, opført af New Jersey Schiller Instituts kor (og venner). Efter en velkomsttale ved Dennis Speed holdt Jeff Steinberg arrangementets hovedtale over temaet, »Erinye-princippet: BRIKS-nationerne genopliver JFK's Nye fremskudte grænse«. Dernæst fulgte en oplæsning af Schillers 'Ibykus' Træner'; Jason Ross' præsentation om videnskabelig opdagelse og rumprogrammet fra JFK til Kina; en ny videokollage over Capitol Hill-pressekonferencen fra 9. september om angrebet 11. september; og præsentationer af Terry Strada, Ray McGovern og (over video) tidl. kongresmedlem for New Jersey, Neil Gallagher.

En fuldstændig rapport kommer senere.

**Helga Zepp-LaRouche:
Demokrati i Vesten er for
længst død
– vi må have en
massebevægelse for udvikling!**

Den, der, når de læser aviserne, følger det gamle ordsprog:
»Det, der er bevist sort på hvidt, kan man roligt tage med sig

hjem«, er sædvanligvis allerede blevet ført bag lyset. For mediernes og den etablerede politiks officielle propaganda følger Bertrand Russells politiske læresætning, som han præsenterede i 1951 i sin berømte artikel, »Videnskab forandrer verden«: at det nemlig bliver fremtidige videnskabsfolks opgave at finde ud af, hvad det koster, pr. hoved og pr. næse, at fortælle børnene, at sne er sort, og hvor meget mindre det vil koste at få dem til at tro, at den er mørkegrå. Kun, hvis man er sig Det britiske Imperiums metoder bevidst, har man en chance for at kunne vurdere nutidens politiske begivenheder. For i modsat fald vil man muligvis tro, at Vestens værdier består i fejlfrit demokrati og uindskrænket forsvar af menneskerettighederne, hvorimod der hersker diktatur i Rusland, og menneskerettighederne uophørligt krænkes i Kina. Sandheden er derimod, at Wall Street, City of London og det internationale finansoligarki længe har været de kræfter, hvorfra al magt udgår, og netop ikke fra »folket«. Efter midtvejsvalget i USA klagede selv Washington Post og New York Times, altså etablissementets husaviser, over, at republikanernes valgsejr var blevet købt af kæmpebeløb af såkaldte »dark money« – som måske bedst kan oversættes med »dunkle penge« – hvis oprindelse ligger i det skjulte. Eller måske ikke så meget i det skjulte, når man ser på sagsakterne fra sådanne banker som HSBC med hensyn til deres hvidvaskning af penge fra den mexicanske narkotikahandel, eller manipuleringen med LIBOR-renten, osv. Alt i alt blev der bekostet fire milliarder dollars på valgkampen, heraf en betragtelig del fra de såkaldte »Super-PACs«, som øver indflydelse på vælgernes holdning gennem velfinansierede og anonyme annoncekampagner.

I en artikel med overskriften, »Hvorfor det Demokratiske Parti har brug for rige folk«, påpegede Washington Post det dilemma, at, ganske vist satser den demokratiske senator Elizabeth Warren på stor støtte til de »små mennesker«, men at netop dette ikke er attraktivt for de store pengedonorere; og det er alligevel aldrig lykkedes at bevæge vælgere til at deltage i

valgene, når disse vælgere er overbevist om, at partierne er kontrolleret af store penge. Det tyder på dette: En person som Elizabeth Warren har sluttelig ikke en chance for at vinde. Det er i hvert fald en kendsgerning, at valgdeltagelsen ved det seneste midtvejsvalg kun lige var på 31 % (!). At tale om demokratisk legitimitet er en vittighed.

Men det er ikke kun i USA, at demokratiet er faldet som offer for store penge fra Wall Street og [City of] London. Efter Sovjetunionens opløsning i 1991 gav institutioner som det Republikanske Partis International Republican Institute (IRI), det Demokratiske Partis National Democratic Institute (NDI), National Endowment of Democracy (NED) og lignende organisationer to cifrede milliardbeløb for at finansiere de såkaldte farvede revolutioner, i starten i Østeuropa.

De samme »dunkle penge«, som har opkøbt den amerikanske Kongres, der til ukendelighed blot har skæret af demokrati, og som i 1991 med kommunismens sammenbrud vejrede en enestående chance for at underkaste hele verden et angloamerikansk imperium, begyndte systematisk at rekruttere antirussiske og antikinesiske aktivister i Østeuropa og i Kinas omgivelser. Under demokratiets flag – naturligvis altid efter mottoet: »Sneen er sort« – bidrog disse farvede revolutioner skridt for skridt til at flytte NATO's grænser længere mod øst. Målet var og er at erstatte alle regeringer, som modsætter sig dette imperium, der bygger på konceptet bag Det britiske Imperium, med regeringer, der er provestlige.

På trods af alle løfter om netop ikke at gøre dette, hvilket fortælles af alle vidner fra den tid, som f.eks. den tidligere amerikanske ambassadør i Moskva, Jack Madlock, eller den tidligere amerikanske udenrigsminister James Baker, blev NATO udvidet mod øst. Den 12. marts 1999 indtrådte Polen, Tjekkiet og Ungarn i NATO, den 29. marts 2004 Bulgarien, Estland, Letland, Litauen, Slovakiet og Slovenien ligeså. I det samme tidsrum fandt den »Orange Revolution« sted i Ukraine, som kortvarigt hjalp Julia Timosjenko, der, med hendes egne ord,

vil »skyde Putin for panden«, til magten; kort tid forinden havde »Rosenrevolutionen« allerede ført til, at præsident Eduard Sjevardnadse blev væltet.

Siden da har de ovenfor anførte organisationer, altid støttet af Det britiske Imperiums idésmede, Oxford og Cambridge, udvidet de farvede revolutioner til stort set hele verden; det såkaldte Arabiske Forår, hvor diverse tænketankes betalte aktivister udnyttede befolkningens frustration over den økonomiske situation; den forsøgte, men fejlslagne Hvide Revolution mod Rusland; destabiliseringen af Thailand, Hongkong og nu, forsøget på at vælte præsident Pena Nietos regering i Mexico, der netop var begyndt at bevæge sig væk fra »Mexicos historiske og geografiske problem«.

På den årlige konference om international sikkerhed i Moskva, der fandt sted den 23. maj, angreb Ruslands og Belarus' militære lederskab skarpt Vestens »nye aggressionsteknik«. De erklærede, at de betragtede de »farvede revolutioner« som en ny form for angrebskrig, der som geopolitisk mål har en målrettet destabilisering af lande, der befinder sig i en strategisk vigtig position og fører en uafhængig udenrigspolitik og økonomisk politik. Målet skulle være en betydelig magtbalanceforskydning, der er rettet mod Rusland, Kina og områderne i Mellemøsten, Afrika, Centralasien og Sydasien.

Ved den russiske forsvarsminister Shoigus og hans viceminister Antonovs seneste besøg i Beijing indgik de en fælles aftale med den kinesiske forsvarsminister Chang Wanquan om, at de to stater, frem for alt i lyset af situationen i Ukraine og Hongkong, ville samarbejde omkring »farvede revolutioner«. Den 20. november havde præsident Putin møde med det udvidede russiske sikkerhedsråd for at drøfte et udkast til en »Strategi for kampen mod ekstremisme i den Russiske Føderation frem til 2025«. Putin påpegede her de farvede revolutioners geopolitiske funktion, som havde til formål at ændre indflydelsessfærerne, og at Rusland ville gøre alt, hvad der

stod i dets magt, for at sikre, at det aldrig ville lykkes i Rusland. Han understregede udtrykkeligt forskellen mellem legitime protester, demonstrations- og ytringsfrihed, og så en udefra styret politik for regimeskift.

Drejer farvede revolutioner sig da om udbredelse af demokrati? Drejer Obamas dekret, med hvilket han egenrådigt, uden at bekymre sig om Kongressens funktion som lovgivende myndighed, har hævet fem millioner illegale immigranternes status, drejer det sig om disse menneskers ve og vel? I så fald, hvorfor tvinger Det Hvide Hus så Mexico til at annullere den allerede besluttede bygning af en højhastighedsjernbane mellem Mexico City og byen Querétaro med Kinas hjælp? Hvorfor forsøgte de at forhindre præsident Nietos rejse til Kina? Når selv Tv-kanalen ZDF ikke kommer uden om at rapportere, at Obama nu, efter udtalelser fra republikanerne, har opkastet sig til Kejser af Amerika, så står det måske virkelig ikke så godt til med Vestens demokrati? Og har Kina ikke gjort meget mere for sin befolknings menneskerettigheder, når det har befriet mange hundrede millioner af mennesker fra fattigdom og hjulpet dem til en god levestandard, end lige netop Trojkaen (EU-kommissionen, Europæiske Centralbank, Internationale Valutafond), der har forvandlet hele Sydeuropa til et fattighus, hvor fødselsraten falder og døds- og selvmordsraten stiger? Og hvad signalerer det egentlig, når 80 % af den russiske befolkning giver præsident Putin deres fulde støtte?

Kendsgerningen er, at USA's, Storbritanniens, EU's, NATO's og desværre også fr. Merkels, gennem massepsykologisk propaganda støttede, geopolitik rettet imod Rusland og, pr. implikation, også mod Kina, har bragt os til randen af en ny verdenskrig.

På præsident Obamas og præsident Xi Jinpings afsluttende pressekonference efter APEC-konferencen i Beijing indbød Xi USA og alle andre stater til at være med i opbygningen af den Nye Silkevej og den nye Silkevejs-udviklingsfond. Alle BRIKS-staternes politiske og økonomiske projekter har en udtrykkelig inkluderende karakter. Den Nye Silkevej, de nye

udviklingsbanker, der udelukkende kun er helliget finansiering af fremtidsorienterede udviklingsprojekter – de er alle sammen projekter, som inkluderer hele menneskeheden og vil føre udviklingen frem til et højere niveau.

Det eneste, der behøves, er de europæiske nationers og USA's positive tilsagn. Når vore borgere forstår, at de »dunkle penge«, som har købt mange politikere i USA, og at de personer, som ønsker at konsolidere de »dunkle penges« magt gennem sådanne aftaler som Transatlantic Trade and Investment Partnership, TTIP, og Trans-Pacific Partnership, TPP, sådan som ikke mindst den tyske forbundskansler Merkel, også finansierer de farvede revolutioner, vil de forhåbentlig vågne.

Den indiske premierminister Modi har opfordret til en »massebevægelse for udvikling«. Det er præcis det, vi også har brug for i Europa og USA. Xi Jinpings tilbud om, at hele verden skal deltage i opbygningen af den Nye Silkevej, er det bedste, men sandsynligvis også det sidste, tilbud om at bevare verdensfreden og indlede en ny æra for menneskeheden.

Hjælp os med at få Tyskland bort fra selvmordskonfrontationen med Rusland og tage imod tilbuddet om at samarbejde om den Nye Silkevej. Det er det bedste, du kan gøre for dig selv og din fremtid.

**Fra LaRouche-bevægelsen 23.
nov. 2014:**

BRIKS tilbyder verden samarbejde til gavn for alle — omkring sikkerhed såvel som økonomi

Ligesom den kinesiske præsident Xi Jinping på APEC-topmødet 12. nov. brugte sin fælles pressekonference med den amerikanske præsident Barack Obama til at »byde USA's og andre relevante landes aktive deltagelse velkommen, så vi sammen kan fremme og dele rigdom og fred i det asiatiske Stillehavsområde«, gennem Silkevejsfonden, AIIB og andre BRIKS-relaterede, nye økonomiske institutioner, brugte den kinesiske regering, den 19.-20. nov., det Femte Xiangshan Forum i Beijing med deltagelse af 300 internationale sikkerhedseksperter til at sende et budskab, der vedrører global sikkerhed. Dette budskab fremgik klart af begivenhedens titel: »Samarbejde til gavn for alle: Opbyg det Asiatiske Samfund for en Fælles Fremtid.«

Men forsvarsminister, general Chang Wanquan, udtalte også i sin hovedtale til denne konference, at Kina var fuldt ud parat til »effektivt at værne om sin nationale suverænitet, sikkerhed og sine udviklingsmæssige interesser«, hvis Vesten afviser disse tilbud om samarbejde og fortsætter sin konfrontationskurs, som er en trussel mod Kinas, og hele verdens, eksistens.

Russerne gentog i denne weekend deres tilsvarende advarsel, hvor udenrigsminister Sergei Lavrov erklærede, at, med sine økonomiske sanktioner mod Rusland »gør Vesten det klart, at det ikke ønsker at tvinge Rusland til at ændre sin politik, men ønsker at sikre et regimeskift.«

Den enkle kendsgerning er, at, hvis USA og Europa ikke tilslutter sig BRIKS' nye, økonomiske verdensorden, befinder planeten sig på en kurs mod en snarlig krig – en global, atomar udslettelseskrig. Den række af provokationer, som Obama og briterne fortsat kaster mod Rusland og Kina, i Ukraine, i Polen og i Sydvestasien, kommenterede Lyndon LaRouche i dag, kan pludselig føre til generel krig, ikke en slags trinvis byggeklovs-optrapning, som nogle måske forestiller sig. Med moderne krigsførelse er der ingen indledende flirt.

I sin webcast fra 21. nov. blev Lyndon LaRouches tanker om dette spørgsmål opsummeret som følger:

USA, NATO og Europa forsøger at præsentere Rusland og Kina for en række provokationer, der tilsigter at omgå dem og standse deres fremstød med BRIKS og de andre udviklingsprojekter, de har lanceret. Men det vil ikke virke. Rusland og Kina besidder rent faktisk en magt, der logistisk og strategisk er den transatlantiske alliances magt, det transatlantiske system, overlegen. Det er det, fordi deres politik er centreret omkring og baseret på et program, der har videnskab som sin drivkraft, med Kinas månebaserede rumprojekt, som går i den retning af den idé, som Johannes Kepler oprindeligt skitserede. Og det er styrken herfra, som rent faktisk sætter dem i en overlegen position. Det er det, LaRouche refererer til som 'Kepler-princippet'.

Den tortur, som man påfører Kina og Rusland, tilsigter at forvirre kernen i BRIKS, både blandt de asiatiske nationer og også blandt deres allierede i Sydamerika, og at forsøge at fremprovokere en fejltagelse fra deres side. Men det er ikke sandsynligt, at dette vil ske. En statsmagt, der udfordres, må være forberedt på at lide tab, men færre tab end et nederlag ville indikere, et nederlag, der kommer fra en eksistentiel trussel mod deres blotte eksistens. Sådan tænker præsident Putin i Rusland tydeligvis; Kina og Indien er ligeledes parat til at indtage denne holdning, fordi det er den eneste holdning, der giver nogen mening.

Tænk på den position, som kineserne, russerne og inderne og menneskehedens lederskab generelt rent faktisk befinder sig i. Nå man tager ansvar for hele menneskeheden, må man være forberedt på at løbe visse risici med henblik på at minimere menneskehedens tab på længere sigt. Ikke at løbe disse risici under sådanne omstændigheder er faktisk hensynsløst galskab. Menneskehedens overlevelse på længere sigt må være den idé, der leder os, og menneskeheden vil sige Keplers unikke princip med menneskets viljemæssige kreativitet som den dominerende magt i Solsystemet – og videre endnu.

RESOLUTION 22. nov. 2014: USA og Europa må have modet til at afvise geopolitik og i stedet samarbejde med BRIKS

Se de første hundrede underskrifter af prominente personer fra 20 nationer nederst på siden.

Se også: [PRESSEMEDDELELSE](#)

Nogle prominente underskrifter fra Danmark:

Hugo Andersen, Director, Taarnby Karroserifabrik, Taarnby

John Scales Avery, Associate Professor Emeritus, at the Department of Chemistry, University of Copenhagen, Chairman of The Danish Peace Academy, Contact Person in Denmark for Pugwash Conferences on Science and World Affairs

Tom Gillesberg, Chairman, The Schiller Institute in Denmark

Anika Telmányi Lylloff, Violinist, Copenhagen

Mohammad Mahfoud, Head of Danish- Syrian Union

Jens Jorgen Nielsen, Lecturer, Niels Brock, Business School,
former newspaper correspondent in Russia

Thomas Grønlund Nielsen, Physics Lecturer, Herlufsholm Skole

Ole Skjold, former director Ole Skjold ApS, Frederikssund

Erling Svendsen, Former President Danish Wheat Growers
Association, Hvalso

Ole Valentin-Hjorth, Economist

English pdf: see the pdf at the bottom of the page.

Schiller Instituttet har udsendt følgende internationale resolution, til underskriftsindsamling:

I nutidens atomvåbenalder kan konsekvensen af en geopolitisk konfrontation med Rusland og Kina kun blive den menneskelige arts udslettelse gennem atomkrig.

BRIKS-nationerne (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika) er gået i forening for at forfølge en politik med økonomisk udvikling ikke blot for deres egne nationer, men til gavn for befolkningerne i alle nationer. Med dette formål for øje har de skabt en Ny Udviklingsbank til at investere milliarder i nødvendige udviklingsprojekter.

Kina har for nylig taget de første skridt til den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank, som flere end 20 asiatiske nationer har tilsluttet sig som stiftende medlemmer, og Kina

har ligeledes oprettet en Silkevejs-udviklingsfond.

På APEC-konferencen i Beijing inviterede den kinesiske præsident Xi Jinping den amerikanske præsident Obama til at gå med i Kinas og andre asiatiske nationers, inklusive Ruslands, indsats for at udvikle den Nye Silkevej.

Disse initiativer er ikke geopolitiske i deres natur. I modsætning til frihandelsaftalen Trans-Pacific Partnership (TPP), som Obama er fortaler for, og som ekskluderer Kina, så er de BRIKS-relaterede initiativer, inklusive det kinesiske forslag til det Asiatiske Stillehavsområdes Frihandelsaftale (FTAAP), inkluderende. De er baseret på den idé, som afdøde Pave Paul VI udtrykte som, at »det nye navn for fred er udvikling«. På det nyligt afholdte G20-topmøde i Australien talte både Xi Jinping og den indiske premierminister Modi således begge om det dobbelte formål, at opnå global fred og bringe en afslutning på fattigdom gennem økonomisk udvikling.

Der er intet problem i verden, der ikke kan løses gennem en sådan tilgang, og modsat vil intet problem blive løst uden.

Et sådant samarbejde mellem USA, Rusland, Kina og Indien, blandt andre nationer, er nødvendigt for at besejre Ebola-pandemien i Afrika.

Den terrortrussel, der repræsenteres af ISIS og al-Qaeda, har i lige grad som sit mål Rusland, Kina og Indien, såvel som også USA og Europa. Den kan kun overvindes gennem en ny sikkerhedsarkitektur baseret på samarbejde.

Politikken med at gennemføre »farvede revolutioner« under påskud af demokrati repræsenterer, selv om dette begreb ikke nævnes, en krigspolitik, fordi det har til formål at vælte regeringer ved hjælp af penge fra udlandet. Det må stoppe. Kampagnen for at påtvinge Rusland sanktioner på grund af landets opposition mod sådanne »farvede revolutioner« og det nazistiske kup i Ukraine forværrer blot den globale krise. En fremgangsmåde, baseret på gensidigt samarbejde for at opnå

menneskehedens fælles mål over hele Eurasien og videre endnu, ville i stedet skabe grundlaget for global fred.

Alt imens USA har forladt Kennedys rumprogram, så har kineserne forpligtet sig over for et måneprogram med fokus på udvinding af helium-3 med det formål at skabe ubegrænset fusionsenergi. Med et samarbejde mellem USA, Europa, Rusland, Kina og Indien, blandt andre nationer, ville mennesket endelig kunne virkeliggøre Johannes Keplers vision om at beherske solsystemets love, til gavn for mennesket.

Udelukkende kun en sådan tilgang ville bringe USA og Europa tilbage til deres oprindelige formål, som det kommer til udtryk i den Europæiske Renæssance og den Amerikanske Revolution, et formål, som USA og Europa i stigende grad har forladt, og som resten af verden nu har vedtaget og nu indtrængende opfordrer dem til atter at vedtage.

Vi opfordrer derfor USA og Europa til at forlade fortidens geopolitiske selvmordspolitik, som førte til de to forrige verdenskrige og er i færd med at føre til den tredje, og i stedet opbygge en fremtid for hele menneskeheden gennem atter at vedtage Den westfalske Freds princip, gennem at basere udenrigspolitik på princippet om »den andens fordel«, som gjorde en ende på trediveårskrigen i Europa, samt på John Quincy Adams' idé om »et samfund baseret på principper mellem suveræne nationalstater«.

Dette er det eneste handlingsforløb, som er i overensstemmelse med menneskets sande natur som den eneste, kreative art. Ethvert andet handlingsforløb er baseret på idéen om, at mennesket er et dyr, og vil føre til menneskets udslettelse.

Som patrioter i vore egne nationer, og som verdensborgere, opfordrer vi vore medborgere og vore nationers ledere til at have det fornødne mod til at bryde den aktuelle cyklus med en optrapning af bestialiteter, gennem at tage imod det generøse tilbud om at samarbejde med BRIKS.

(Ved at underskrive denne erklæring giver jeg tilladelse til, at mit navn må offentliggøres.)

Send venligst navn, stilling (kun til identifikation), og gerne telefonnummer gennem skrivunder.net (se ovenpå eller www.skrivunder.net/samarbejde_med_briks) eller si@schillerinstitut.dk Send gerne resolutionen rundt til dine kontakter og andre som du mener burde skrive under.

Download (PDF, Unknown)

Tom Gillesberg, Formand for Schiller Instituttet i Danmark, har også skrevet under.

First Name	Last Name	Title	City	State	Country
Morad	Abou-Sabe	Arab American League of Voters of NJ	Monroe	New Jersey	USA
Amer	Aboud	Syrian American Forum	Chicago	Illinois	USA
Fidel	Acevedo	Co-Chair, Progressive Hispanic Caucus, Texas Democratic Party		Texas	USA
Ramatu	Ahmed	Founder, Federation of African Muslim Women in America	Bronx	New York	USA
Jacques	Bacamurwanko	Former Ambassador of Burundi to the United States	New York	New York	USA
Roseanne	Barr	Comedienne and former Presidential candidate, Peace and Freedom Party		Hawaii	USA
George	Bioletto	International Association of Machinist Trustee	Long Beach	California	USA
Kofi A.	Boateng, PhD	African Federation, Inc.	Ossing	New York	USA
Elena	Branson	President, Russia Center	New York	New York	USA
Howard	Chang	Professor of Hydraulic Engineering (ret) San Diego State University	San Diego	California	USA
Ramsey	Clark	US Attorney General 1967-69	New York	New York	USA

Jaime	Contreras	business representative, Painters Union, Las Vegas, Nevada, Las Vegas Chapter Co-ordinator for Labor Council For Latin American Advancement	Las Vegas	Nevada	USA
Hal	Cooper	Transportation Engineer, Advisory Board for Seattle's Freight Transportation Division	Seattle	Washington	USA
Brian	Crowell	Teacher, former Shop Steward, American Federation of Teachers Local 1078	Berkley	California	USA
Dr. Fred	Dallmayr	Co-Chair, World Public Forum—Dialogue of Civilizations	South Bend	Indiana	USA
Dr. Bill	Deagle	Genesis Communication Network, Host, Nutri-Medical Report		California	USA
E. Leopold	Edwards	retired faculty Howard University	Washington	D.C.	USA
James H.	Fetzer PhD	McKnight Professor Emeritus, University of Minnesota, Duluth	Duluth	Minnesota	USA
James	Fox	President, American Fertilizer Trade, LLC	Great Neck	New York	USA
Cornelius	Gallagher	U.S. Congressman 1959-1973		New Jersey	USA
Donald	Gibson	Professor Emeritus, University of Pittsburgh, author of Wealth, Power, and the Crisis of Laissez Faire Capitalism and Battling Wall St.: The Kennedy Presidency	Greensburg	Pennsylvania	USA
George C.	Hillman, MBA	American Entrepreneur	Boston	Massachusetts	USA
Jim	Hogue	Host, WGDR radio	Plainfield	Vermont	USA
Lok	Home	President of the Robbins Co.	Solon	Ohio	USA
Hunter	Huang	Pres. National Association for China's Peaceful Unification	Washington	D.C.	USA
Fred	Huenefeld	Member State Democratic Party Central Committee, Louisiana	Monroe	Louisiana	USA
Rep. Thomas	Jackson	State Representative Alabama		Alabama	USA
Constance	Johnson	Oklahoma State Senator (retired) District 48		Oklahoma	USA

Ralph	Johnson	Professional Engineer, Nuclear Industry	Seattle	Washington	USA
Sam	Kahl	District Leader, Democratic Party of Multnomah County Oregon	Portland	Oregon	USA
Fred	Kaviani	sales manger surface transportation systems, Monogram Systems	Los Angeles	California	USA
George	Krasnow	President, Russian- American Goodwill Association			USA
Lyndon H.	LaRouche	Economist, Statesmen	Round Hill	Virginia	USA
Eric	Larsen	author, The Skull of Yorick: The Emptiness of American Thinking at a Time of Grave Peril	New York	New York	USA
LeMar	Lemmons III	At Large Member, and former President Detroit Board of Public Education; former member Michigan House of Representatives	Detroit	Michagan	USA
Edward	Lozansky, PhD	President and Founder, American University in Moscow Founder, World Russia Forum	Washington	D.C.	USA
Wayne	Madsen	Publisher and Editor, The Wayne Madsen Report			USA
Mike	Manypenny	Member, West Virginia House of Delegates		West Virginia	USA
Thomas Grolund	Miner	Chairman and CEO of Thomas H. Miner Associates, Inc.	Chicago	Illinois	USA
Saket	Mishra	Vlunteer, Association for India's Development, MIT	Boston	Massachusetts	USA
Anthony	Morss	Music Director and Principal Conductor of the Nesw Jersey Association of Verismo Opera, Inc.	New York	New York	USA
Robert	Newton	former Vice President Communications Workers of America Local 2252	Oakton	Virginia	USA
Nomi	Prins	Author of All the Presidents' Bankers: The Hidden Alliances that Drive American Power	Los Angeles	California	USA
Ganga P.	Ramdass, PhD, MA, MS	Professor of Economics, Lincoln University	Philadelphia	Pennsylvania	USA

Phillip	Restino	VFP 136, chapter co-chair, Central Florida, Vets for Peace	Daytona	Florida	USA
Natalie	Sabelnik	Russian-American Community Leader	San Francisco	California	USA
Ranjani	Saigal	Executive Director, Ekal Vidyalyaya Foundation of the USA	Burlington	Massachusetts	USA
Jose I.	Sangerman, PhD	Biologics Researcher	Boston	Massachusetts	USA
Keith L.	Shaffer	former President IAM local 1784	Baltimore	Maryland	USA
Prashant	Shah	Publisher, India Tribune	Chicago	Illinois	USA
Vaithilingam	Shanmuganathan	National Committee Member-Liberal Party of Sri Lanka; Secretary General-Liberal Democratic Workers Union of Sri Lanka; Former Advisor to the Governor of the Central Bank of Sri Lanka	Azusa	California	USA
Baifeng	Sun	Director, The Confucius Institute, UMASS Boston		Massachusetts	USA
Rosemarie	Swanger	Pennsylvania State Rep. (ret)		Pennsylvania	USA
Dr. John	Telford	Superintendent (retired) Detroit Public Schools	Detroit	Michigan	USA
Judith	Van Dyke	Association of Small Entrepreneurs	Syracuse	New York	USA
Bob	Van Hee	Alderman, Former City Council President	Redwood Falls	Minnesota	USA
Anil	Verma	President Anil Verma Associates, Inc.	Los Angeles	California	USA
Pat	Wadsworth	Former Chair, Current Secretary Grays Harbort Democrats	Washington	Grays Harbor	USA
Lowell	Young	treasurer, Mariposa County Democratic Central Committee	Mariposa	California	USA
Joanne	Wilder	Editor, Patriot newspaper	Syracuse	New York	USA
Julio C.	González	former Secretary of State of the Argentine Republic, and university professor,	Buenos Aires		Argentina
Carlos Alberto Baltazar	Perez Galindo	Attorney	Buenos Aires		Argentina
Prof. Dr. Hans	Koechler	President, International Progress Organization	Vienna		Austria

Michael	Machura	counsellor and engineer, Österreichischer Wirtschaftsrat			Austria
David	Comissiong	President, Clement Payne Movement; Former Senator, Government of Barbados, Former Director, Commission for Pan-African Affairs, Government of Barbados			Barbados
María Luz	Navarrete Alarcón	Vice President for Social Security of the Aquí la Gente Citizens Movement	Santiago		Chile
Jhon	Jairo Jaramillo	Liberal Arts Professor, University of el Valle			Colombia
Georges	Beriachvili	Pianist	Paris	Ile de France	France
Col. (ret) Alain	Corvez	Counsellor for international strategy and former advisor to the General-in-Command of UNIFIL			France
Pierre	Eboundit	President of the Panafrican League-Umoja	Reims		France
Ali	Rastbeen	President Geopolitical Academy Of Paris	Paris		France
Dr Louis	Reymondon	honorary Surgeon of French hospitals and President of VietAmitié (France-Vietnam Friendship Association)			France
Jean-Jacques	Seymour	Radio Journalist	Paris		France
Bassam	Tahhan	Franco-Syrian Professor of Geostrategy, Ecole nationale supérieure des techniques avancées (ENSTA)	Paris		France
Wolfgang	Effenberger	Publicist		Bavaria	Germany
Dr. Dr. Josef	Gruber	Professor, Emeritus	Hagen		Germany
Ekaterina	Medvedeva-Schwerbock	Actress	Berlin	Berlin	Germany
Dorothea	Schleifenbaum	County Councilwoman Siegen-Wittgenstein	Siegen		Germany
Dr. Gallus	Strobel	Mayor, Triberg Germany	Triberg	Baden-Wurtemberg	Germany
Dmitris	Tzamouranis	Greek Visual Artist	Berlin		Germany
H.C.	von Sponeck	Former U.N. Assistant Secretary General			Germany
Prof. Dr. Carl-Otto	Weiss	Research Director at the Physikalisch-Technische Bundesanstalt (PTB)	Braunschweig		Germany

Helga	Zepp-LaRouche	Founder, Schiller Institute	Wiesbaden		Germany
Leonidas	Chrysanthopoulos	Ambassador (ret), Member of the Political Secretariat of EPAM (United People's Front)			Greece
Panos	Kammenos	President of the Independent Greeks, Member of the Hellenic Parliament	Athens		Greece
Lefteris	Karayannis	Ret. Ambassador, Diplomatic advisor to Panos Kammenos .	Athens		Greece
Theodore	Katsanevas	Chairman of the Drachma 5 Party	Athens		Greece
General (ret) Konstantinos	Konstantinides	one of the founders of Generals Against Nuclear War			Greece
Dr. George	Pararas-Carayannis	Chairman, 6th International Tsunami Symposium, COSTA RICA 2014; President Tsunami Society International; Editor, SCIENCE OF TSUNAMI HAZARDS;			Greece
Dr. George	Tsobanoglou	Vice President, International Sociological Association, Research committee on Sociotechnics / Sociological Practice			Greece
Yufang	Guo	Chairman, Jomec International	Rotterdam	Rotterdam	Holland
Dr. Vinod	Saighal	Executive Director, Eco Monitors Society	New Dehli		India
Arun	Shrivastava	Author	New Dehli		India
Antonella	Banaudi	Opera Singer		Sanremo	Italy
Gabriele	Chiurli	Member, Tuscany Regional Council	Arezzo		Italy
Nino	Galloni	Economist,			Italy
Alfonso	Gianni	Director of the Cercare Ancora Foundation	Rome		Italy
Enzo	Siviero	Member of the Italian National Council of Universities	Padua		Italy
Valentina Iorio	Tomasetti	City Councilwoman	Galliate Lombardo		Italy
Chandra	Muzaffar	President of the International Movement for a Just World	Kuala Lampur		Malaysia

Luis Benito	Acosta Jiménez	Agronomist, Director General, Agronomy Federation of Mexico City	Mexico City	D.f.	Mexico
Carlos	Arellano Palma	Architectural engineer, Mexican Association of Engineers	Mexico City	D.F.	Mexico
Esteban	Palma Bautista	Civil engineer, Mexican Association of Engineers,	Mexico City	D.F.	Mexico
Gaston	Pardo-Pérez	journalist, Reseau Voltaire	Veracruz	Coatepec	Mexico
Rosa Elia	Romero Guzmán	Federal Congresswoman		Oaxaca	Mexico
José Francisco	Rosales Argüello	Vice President of COPPPAL (Permanent Conference of Political Parties of Latin America and the Caribbean) , Justice Nicaragua Supreme Court			Nicaragua
Architect Julio A.	Mendoza	President of the Chamber of Housing and Infrastructure of Paraguay			Paraguay
Sergei	Cherkasov	Deputy Director for Research, State Geological Museum, Russian Academy of Sciences	Moscow		Russia
Guzel A.	Danukalova	Institute of Geology, Ufa Scientific Center, Russian Academy of Sciences	Ufa		Russia
Victor	Kuzin	Head of Moscow Bureau for the Defense of Human Rights without Borders,	Moscow		Russia
Stanislav N	Nekrasov	professor; Chairman, International Legal and Futurological Information Agency	Yekaterinburg		Russia
Alexander D.	Petrushin	Institute for Demography, Migration, and Regional Development	Moscow		Russia
Sergy	Pulinets	Space Research Institute, Russian Academy of Sciences	Moscow		Russia
Sergei V.	Zaitsev	Institute of Solid State Physics, Russian Academy of Sciences	Chernogolovka	Moscow Region	Russia

Jan	Carnogursky	Former Dissident of Czechoslovakia, Former Justice Minister, Slovak Republic			Slovakia
Fructuoso Rodríguez	Morales	retired transport union leader		Las Cannarias	Spain
Javier	Otazu Ojer	Economics Professor, UNED in Pamplona	Pamplona		Spain
Leena	Malkki-Guignard	producer, opera singer, Operafabriken	Malmo		Sweden
Vladimir R.	Marchenko	Confederation of Labor of Ukraine		Kiev	Ukraine
Natalia M.	Vitrenko	doctor of economics; Chairman, Progressive Socialist Party of Ukraine	Kiev		Ukraine

Helga Zepp-LaRouche: Et valg mellem liv og død i form af to systemer: BRICS og den videnskabelige, økonomiske revolution vil forandre verden

International videokonference, Mexico City 20. nov. 2014.

Schiller Instituttets stifter, Helga Zepp-LaRouche, talte til et overfyldt publikum på flere end 100 mennesker, de fleste

unge, der var samlet i Mexico City til et seminar med titlen »Et valg mellem liv og død og to systemer: BRIKS og den videnskabelige, økonomiske revolution, som vil forandre verden«. Zepp-LaRouche bragte dette budskab til denne nabo til USA midt i politiske omvæltninger og sagde til dem, at den revolution, der er centreret omkring Kinas Nye Silkevejsinitiativ og BRIKS-nationernes kamp for udvikling giver anledning til optimisme for Mexico, og for menneskeheden i almindelighed.

Helga Zepp-LaRouche: Goddag. Det glæder mig meget at sende jer mine hilsner på denne måde, og ikke blot til jer i Mexico, men også til de mennesker, der lytter i Argentina, Chile, Columbia, Peru, Guatemala, Spanien og sandsynligvis i mange andre lande.

Vores civilisation befinder sig i øjeblikket ved en korsvej, hvor menneskehedens fremtid er et fuldstændig åbent spørgsmål. De er stadig mulighed for at vi ender med en global krig, der ville føre til civilisationens udslettelse. Denne fare er til stede, og den er meget akut.

Men grunden til, at jeg ikke desto mindre er optimistisk med hensyn til, at vi har en chance for, ikke alene at undgå dette, men også for at indlede en ny æra i civilisationen, som er radikalt anderledes og meget mere i overensstemmelse med menneskets værdighed, og dette har at gøre med udviklingen i BRIKS-landene og i mange lande, der har tilsluttet sig denne kombination af nationer.

Lige nu er der en enorm fare til stede, på grund af præsident Porosjenkos provokationer i Ukraine, hvor han ikke alene afskærer befolkningen i Østukraine fra humanitær hjælp, skoler, pensioner, midler til at drive hospitalerne, i et tydeligt forsøg på at provokere Rusland til at respondere og dernæst få Rusland viklet ind i en krig, eventuelt med NATO; Porosjenko har endda udtrykkelig sagt, at man ikke kan udelukke en krig med Rusland. Jeg mener, at det eneste måde at

besvare dette på er, at det internationale samfund kommer ud og fordømmer, hvad Porosjenko laver, han, som kom til magten gennem et kup i Kiev, som fik hjælp af mange nazister, og endnu i dag er hans regering gennemsyret af nazister. Dette kup var resultatet af en mangeårig manipulering, især fra briterne, USA, NATO, EU og ulykkeligvis også den tyske regering. Så jeg mener, at det eneste svar må være, at det internationale samfund fordømmer det, som Porosjenko laver og absolut standser sanktionerne mod Rusland, for det var alt sammen baserede på løgne og åbenlyse provokationer. Derfor bør alle lande, især de europæiske, der ønsker at overleve, standse denne politik og se på det perspektiv, som findes for alle andre i form af BRIKS-landene.

Verden er heldigvis forandret, og magtkombinationen er ikke længere, som den var, for blot fire måneder siden. Det begyndte faktisk for over et år siden, da den kinesiske præsident Xi Jinping annoncerede Den nye Silkevej: Det var idéen om at forbinde de gamle handelsruter fra antikkens tid mellem Kina og Europa gennem Centralasien, og alene dette var et fantastisk perspektiv, fordi antikkens Silkevej ikke alene forbandt lande og nationer, men i datiden betød at overvinde enorme udfordringer i form af ørkenen og have, og det førte til et stort spring fremad i evolutionen og udviklingen af civilisationen på daværende tidspunkt. I dag ville dette have endnu større betydning, hvilket jeg vil tale om hen ad vejen.

Det næste skridt kom så i november måned sidste år, da Xi Jinping tilføjede idéen om Den maritime Silkevej, som igen var idéen om at forbinde alle landene omkring Stillehavet og øge handelen gennem at bygge havne og søfartsruter, og helt enkelt integrere hele Sydøstasien og Sydøstasien i langt, langt højere grad.

Det næste, virkelige store skridt i udviklingen af et nyt system var topmødet, der fandt sted i maj måned mellem præsident Putin og Xi Jinping i Shanghai, hvor de indgik 48 betydningsfulde, økonomiske samarbejdsaftaler, samt den

berømte 30-årige gasaftale, som i sig selv var en virkelig stor begivenhed, fordi det betød, at Rusland og Kina fra nu af var bundet i et strategisk partnerskab, som var kommet for at blive.

Det næste virkeligt kvalitative skridt skete, da BRIKS-landene mødtes i juli måned i Fortaleza, Brasilien, hvor de indgik store aftaler og, i særdeleshed, hvor de besluttede at opbygge en ny finansinstitution, den Nye Udviklingsbank, en bank, som udelukkende kun var helliget finansiering af projekter, og ikke længere spekulation; og de skabte ligeledes valutareservefonden, Contingency Reserve Arrangement, CRA. Begge disse institutioner fik indledningsvis en startkapital på 100 milliarder dollars, og meningen med CRA er, at den skal forsvare alle deltagende lande mod spekulative angreb fra gribbefondene, fra hedgefondene og lignende institutioner.

På denne BRIKS-konference opsummerede Xi Jinping den 16. juli ånden i sin indsats. Han sagde: »Historien lærer os, at junglens lov ikke er den rette vej at følge for menneskehedens sameksistens. Alle nationer bør følge det samme princip om tillid, at lære af hinanden, at arbejde sammen til fælles fordel og at skabe en harmonisk verden og vedvarende fred til fordel for det almene vel.«

De vestlige lande har meget svært ved at forestille sig, at der findes en gruppe nationer, hvis ledere rent faktisk virkelig arbejder for at fremme det almene vel. Men historisk set kan denne idé imidlertid føre sin filosofiske tradition tilbage til værkerne af Nicolaus Cusanus, det 15. århundredes store tænker og grundlæggeren af den moderne nationalstat og af moderne videnskab. Han havde denne idé, at overensstemmelse i universet, og på planeten, kun er mulig, hvis alle elementer i mikrokosmos udvikler sig i harmoni med et enkelt makrokosmos. Hvis man overfører denne tanke til nationerne, så kan der kun opnås fred på planeten, hvis alle nationer opnår deres maksimale, potentielle udvikling og samtidig gør til deres interesse at udvikle de andre nationer bedst muligt, og

omvendt. Denne idé indgik for øvrigt i Den westfalske Fred, som endelig afsluttede 150 års religionskrige i 1648, og dette blev faktisk atter til grundlaget for international lov og FN-charteret.

Denne idé er i dag BRIKS-landenes ledende princip. Det, der er vokset af denne ånd, er et enormt antal projekter. Efter BRIKS-konferencen var der også et møde mellem BRIKS-landenes statschefer og statscheferne fra Unasur og lederne af Celac. De har alle sammen indgået aftaler om et sådant antal projekter, at hvis disse alle gennemføres, og det er man allerede begyndt at gøre, så vil det fuldstændig transformere Sydamerika i løbet af få år. For eksempel: der er samarbejde omkring atomkraft mellem mange lande, mellem Kina, Brasilien, Argentina, Rusland, Indien, Bolivia og mange flere. Der er konstruktionen af en sekundær Panamakanal gennem Nicaragua med kinesisk hjælp. Kina hjælper også med at bygge en transkontinental jernbane i hele Sydamerika, begyndende med en jernbanelinje fra Brasilien til Peru.

Det, der i det væsentlige er sket med denne geometri er, at en enorm optimisme er brudt ud, og at lande, som i årevis har forsøgt at bygge projekter, men som ikke fik lov til det pga. af IMF's betingelsespolitik med krav om nedskæringer, nu kan gå videre med det, med hjælp fra BRIKS, med hjælp fra de nye finansinstitutioner, som man er i færd med at opbygge; så dette er en fuldstændig ny fase i civilisationens historie.

Og denne proces har taget endnu et stort spring fremad i de seneste tre uger: For, for tre uger siden, var der midtvejsvalg i USA, som førte til et bragende nederlag for Obama, og dette har i en vis forstand medført, at, alt imens det ikke har løst USA's problem, for nu har man de endnu mere problematiske republikanere, der vil overtage magten i begge Kongressens huse til januar, så foregår der alligevel også noget i USA. Obamas nederlag symboliserer imidlertid også på en vis måde USA's fald, og ligeledes formindskelsen af Europa, der er en slags koloni til den nuværende regering i

Washington.

Dette blev meget klart under mødet i APEC [Det økonomiske samarbejde i det asiatiske Stillehavsområde] i Beijing. For det, de skete der, var grundlæggende set, at både Obama og – europæerne var ikke til stede – men ved det efterfølgende G20-møde i Australien blev også Europæerne virkelig kørt ud på et sidespor, for de har faktisk intet at tilbyde. Europæerne og USA har et system, der udelukkende er baseret på monetarisme. Og dette system, som er blevet fordømt, for øvrigt af Pave Frans, som har sagt, at dette økonomiske system må have tilføjelsen af det femte bud, »Du skal ikke dræbe«, fordi det er et system, der dræber! Faktisk har dette system, som udelukkende er bygget på profit og kun har gjort en håndfuld mennesker rige, mens det har forarmet de mange; dette system har gjort, at nu 85 individer på planeten tjener lige så megen rigdom, som 3,5 milliarder mennesker! Pave Frans sagde også, at et system, hvis eneste formål er profit, virkelig bør ændres, og det var hans budskab til G20-topmødet.

På APEC-topmødet blev det meget klart, at det døende, monetaristiske system er på vej ned. Det var præsident Obamas oprindelige plan, at han ikke engang ville tillade, at kinesernes Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank, eller Silkevejen, blev diskuteret på APEC-mødet! Men i de syv dage forud for APEC-ledermødet ændredes dynamikken totalt. Xi Jinping præsenterede, trin for trin, de kinesiske initiativer – den Nye Silkevej, som er et program – de betyder faktisk, at Kina, som har været igennem den største udvikling, noget land har gennemført på planeten i de seneste 30 år, har løftet hundrede millioner af mennesker ud af fattigdom, siden Deng Xiaopings reformer, og i løbet af disse 30 år er Kina kommet langt. I begyndelsen begik landet nogle fejl ved at producere billigt arbejde, til eksport til USA og Europa; men skridt for skridt har landet overvundet dette. Der var også den periode, hvor Kina blot kopierede fra andre lande – alle, der nogensinde har gennemført en industriel revolution, har

kopieret fra andre lande, inklusive USA. Jeg ville sige, at det gør USA stadig i dag, med NSA's udspionering, som f.eks. oprører europæiske industrifolk meget, så folk burde ikke lave for meget postyr over kopiering – men Kina har nu også med held ladt denne periode bag sig. For Kina er nu baseret på et innovationsbaseret samfund og ditto industri, og inden for mange områder er det nu en verdensleder.

Alt dette blev præsenteret af Xi Jinping, med samt den nye Silkevejsfond, som Kina finansierer med 40 mia. dollars, og på det efterfølgende ASEAN [Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer] annoncerede de, at de ville investere 20 mia. dollars på at få søsat den Maritime Silkevej.

Der er en enorm optimisme, og det førte til en situation, hvor man kunne sige at alle de andre lande ligesom flokkedes omkring Kina. Frihandelsaftalen for det asiatiske Stillehavsområde, FTAAP, var den dominerende frihandelsmodel, og selv Obama sagde i sin tale, at TPP, Trans-Pacific Partnership, hvis oprindelige hensigt var at ekskludere Kina, blot ville være et skridt på vejen til den mere inkluderende, kinesiske model.

Kina har derfor taget lederskabet, og det har taget lederskabet ikke alene med alle disse økonomiske infrastrukturinitiativer, men også med rumprogrammet. Kina skabte et enormt gennembrud med sin månemission sidste december, hvor Yutu månerobotten landede på Månen, og det har fremskyndet nye missioner siden da, med idéen om meget snart at bringe råmaterialer tilbage fra Månen til Jorden, som udvindingen af helium-3 for dernæst at anvende det til en økonomi baseret på fusionskraft på Jorden. Dette er et fantastisk perspektiv, for når vi først kan bruge helium-3 til fusionsprocesser på Jorden, betyder, at mennesket kan opnå energisikkerhed, råmaterialesikkerhed, og vi vil således fuldstændig komme ud over udsigten til at skændes om angiveligt sparsomme ressourcer.

I de seneste aftaler mellem Rusland og Kina og mellem Rusland og Indien er man også blevet enig om samarbejde omkring rumfart, hvor Indien havde et sensationelt gennembrud med sin første kredsløbssatellit omkring Mars. Indien blev således den første nation, der lykkedes med at opsende en satellit i kredsløb om Mars i første forsøg, og det endda til 10 % af omkostningerne, som et lignende NASA-projekt på samme tid kostede.

Det eneste, positive element, der er kommet fra Europa for nylig, har været det storslåede gennembrud med Rosetta og Philae-landingsfartøjet, som landede på kometen »Chury« [komet P67 Churyumov-Gerasimenko], som er et program, der var ti år undervejs, hvor Rosetta måtte rejse 7,1 mia. kilometer for at nå til denne komet. Her er formålet at finde ud af universets oprindelse, livets udvikling og lignende spørgsmål.

Hvorfor er disse gennembrud i rummet så spændende? Først og fremmest er de en total gendrivelse af de løgne og det vanvid, som kommer fra miljøbevægelsen og dens oligarkiske herrer, som Verdensnaturfonden, Romklubben, Prins Philip og Det britiske Imperium generelt. De har alle påstået, at vil lever i et lukket system med knappe ressourcer, og at en bæredygtig udvikling er den eneste måde, menneskeheden fortsat kan eksistere. Dette er selvfølgelig en total løgn, for selvfølgelig lever vi ikke i et lukket system; vi lever i et anti-entropisk univers under konstant udvikling, underlagt helt andre principper.

Den store, tysk-amerikanske videnskabsmand og raketspecialist Krafft Ehrlicke udviklede denne idé med, at kolonisering af rummet er den næste fase i menneskehedens udvikling. Han havde denne idé om, at livet oprindeligt i universets evolution udviklede sig ud af havene ved hjælp af fotosyntese og op på kontinenterne, og dernæst udviklede arter med en stadig højre energigennemstrømningstæthed i deres metabolisme. Da mennesket så kom, udviklede disse mennesker sig meget hurtigt ved først at bosætte sig langs have og floder og dernæst tid efter anden

udviklede infrastruktur, kanaler, som Karl den Store, der var den første til faktisk at foreslå, at man byggede kanaler til at forbinde floderne, og veje, og med udviklingen af jernbaner erobrede denne infrastruktur mere og mere udviklingen af kontinenternes indre. Med det nye perspektiv med den Nye Silkevej, som vi for øvrigt foreslog, da Sovjetunionen kollapsede; først i form af den Produktive trekant, og dernæst, efter Sovjetunionens opløsning i 1991, foreslog vi en Ny silkevej til at forbinde de europæiske og asiatiske industri- og befolkningscentre, og vi kaldte det den Nye Silkevejs Eurasiske Landbro.

Dette projekt er nu kommet på dagsordenen, og når det er bygget, vil det være en Verdenslandbro, som vil bringe velstand ud til alle kroge i verden, og det vil overvinde indlandsområdernes underudvikling, som stadig eksisterer på de forskellige kontinenter.

Men denne fase i evolutionen vil slutte, og den næste, naturlige fase i evolutionen vil dernæst blive opbygningen og udvidelsen af infrastrukturen til det nære rum, og et andet ord for dette er kolonisering af rummet og udvikling af rummet.

Den Nye Silkevej vil, på en vis måde ligesom den gamle Silkevej, også udveksle de mest avancerede teknologier. I den antikke Silkevejs dage var disse teknologier fremstilling af silke, papir, krudt og teknologier til fremstilling af porcelæn, og i dag vil det være udveksling af teknologi vedr. atomkraft, fusionsenergi, rumforskning og rumrejser, og hele verden, hele planeten, vil blive transformeret til at blive en mere og mere vidensbaseret økonomi. Og så kan enhver se, at Vladimir Vernadskijs fantastiske idé absolut går at bevise: Nemlig, at der er en fundamental forskel mellem mennesker og dyr; at mennesket er den eneste art, som atter og atter kan gøre fuldstændig nye opdagelser, som ingen før så meget som kunne tænke, som ingen har gjort før, og dette er en proces, hvor vi nu virkelig befinder os ved en skillevej, hvor

virkelig er ved at komme i gang.

Tænk en gang på dette: De seneste 10.000 år af menneskets historie, siden den sidste istid, er en meget kort tidsperiode, hvis man sammenligner med universets alder generelt. Men den udvikling, der har fundet sted i løbet af disse 10.000 år, er simpelt hen absolut enorm. For eksempel, en genstand som den, der plejede at være en håndøkse eller en dobbeltsidet håndøkse [en stenalderhåndøkse eller skæreredskab], er i dag på størrelse med en smartphone; og med en smartphone kan man gøre alt muligt; man kan have internationale videokonferencer, man kan udføre undersøgelser, man kan gøre en enorm masse ting. Tænk en gang efter, fra en håndøkse til en smartphone, objekter af samme størrelse, men hvor meget teknologi er medgået til det? Og tænk nu på, hvis vi fortsætter med at udvikle os på denne måde, hvor vil menneskeheden så være om 100 år fra i dag? Om 1.000 år? Om 10.000 år? Dette gør det åbenbart, at Vernadskijs begreb om, at universets evolution fra den uorganiske til den biologiske sfære, til noosfæren, udvikler sig på en sådan måde, at noosfæren vil dominere mere og mere over biosfæren, og at den menneskelige kreativitet vil være det, der dominerer og er det fremherskende i hele universet.

Vi må derfor definere nutiden ud fra et fremtidsperspektiv, for vi kan allerede nu se, hvad menneskeheden vil være i stand til i de kommende århundreder og årtusinder, og vi stadig befinde os i civilisationens fosterstadie, og at tiden nu er inde til at blive voksne.

Det står også klart, at denne nye, økonomiske verdensorden, som meget, meget hurtigt er på vej frem ved hjælp af det centrum, som er Kina, Rusland, Indien og BRIKS-landene, absolut må kombineres med en ny, kulturel renæssance og menneskets æstetiske opdragelse. Det er baseret på det billede af mennesket, som går ud på, at ethvert menneske, hvert lille, nyt spædbarn, der fødes på denne planet, har potentiale til at blive et geni. Ikke et geni i form af en person, som bare gør

underlige ting, men et geni, som er en skøn sjæl; en person, for hvem, i henhold til Friedrich Schiller, lidenskab og pligt, frihed og nødvendighed, er en og samme ting. Det er det, fordi der ikke længere er nogen modsigelse for en sådan person, der med glæde gør, hvad der bidrager til menneskets fortsatte udvikling, og så hvad han kan lide at gøre! Han/hun vil ikke udføre sin pligt som en opgave, han/hun ikke kan lide, men vil finde sin identitet i kreativiteten, og dette vil blive hele menneskehedens identitet.

Det er derfor, vi lægger så meget vægt på klassisk kultur, for vi må samtidig med at afvise det døende, monetaristiske system også afvise den frygtelige popkultur, som følges ad med globaliseringen, og som har tendens til at forvandle mennesker til dyr, eller i det mindste til dumme tåber.

Det, vi i stedet skal gøre, er at genoplive de bedste, kulturelle traditioner i hver nation. Kina har f.eks. en vidunderlig, 5.000 år gammel historie, og konfucianisme, der er 2.500 år gammel, og denne filosofi leder i øjeblikket Xi Jinpings politik – jeg er ikke den mindste smule i tvivl om, at det forholder sig sådan.

Indien: Indien har ligeledes en lang tradition og er også en af civilisationens vugger. Det har en meget rig, filosofisk historie med den vediske tradition, Upanishaderne, Gupta-periodens skønne dramaer, den vidunderlige, indiske renæssance, der varede fra slutningen af det 19. til begyndelsen af det 20. århundrede og frembragte så fantastiske poeter som Rabindranath Tagore.

Der er Rusland, som har usædvanlige digtere som Pushkin og videnskabsmænd som Mendelejev og Vernadskij. Der er Spanien med Cervantes og Goya; Italien med Dante, Leonardo da Vinci og Brunelleschi. I Tyskland har vi de vidunderlige traditioner fra Nicolaus Cusanus (Nikolaus von Kues), Kepler, Bach, Beethoven og Schiller.

Vi må genoplive alle disse kulturelle højdepunkter og dernæst få en dialog mellem civilisationer, hvor vi hver især, hver nation, relaterer til det højeste udtryk i den andens civilisation. På denne måde kan vi skabe en Ny Renæssance, der endda overgår det, der hidtil fandtes. Så vil vi have et helt nyt paradigme for civilisationen, og begyndelsen hertil finder allerede sted.

Det er grunden til, at jeg er absolut sikker på, at der også er håb for Mexico. På trods af de frygtelige farer og den degeneration, vi har set i de seneste mere end 30 år, siden López Portillos tid, hvor i dag narkotika, kidnapning og kriminalitet har overtaget meget af livet i Mexico, så, fordi der er en meget positiv udvikling i gang i Central- og Sydamerika, kan de være med til udefra at influere på det, der sker i Mexico lige nu. Vi kan derfor være håbefulde og have tiltro til, at en snarlig nyorientering af udviklingen kan opstå gennem en kombination af hjælp udefra og et stærkt lederskab i selve Mexico.

Lad være med at fokusere på USA lige nu. USA må selv finde løsningen på sine problemer, og der er kræfter, der virkelig gør en stor indsats for at ændre USA's kurs. I bør derimod fokusere på Sydamerika, på Brasilien og Cuba, for da Lyndon LaRouche for 32 år siden arbejdede sammen med López Portillo omkring operation Juárez, så kunne denne idé, der var meget lig det, der sker i øjeblikket, på trods af det faktum, at López Portillo begyndte at gennemføre den, så kunne den ikke lykkes, fordi regeringerne i Brasilien og Argentina ikke støttede López Portillo.

I dag findes der en anden dynamik, fordi nu er regeringerne i Brasilien – ja, Brasilien er jo medlem af BRIKS – og Argentina; jeg er overbevist om, at sådan, som tingene forløber i øjeblikket, så vil Argentina meget snart gå med i BRIKS, og derfor har man en helt anden dynamik i hele Sydamerika. Se også på, hvad Cuba gør: Cuba er et meget lille land; der er ikke så mange indbyggere, men netop nu leverer

landet et storslået lederskab i kampen mod ebola, et lederskab, der gør større og rigere lande til skamme. Cuba er rykket ind med lægelige forsyninger og enhver form for lægehjælp, da ingen anden gjorde det, og dette er virkelig et lederskab fra Cubas side, som bør stå som en model.

Vi arbejder hårdt – når jeg siger vi, mener jeg LaRouche-bevægelsen – vi arbejder hårdt på at forandre USA indefra. Der er folk i både det Demokratiske Parti og selv i det Republikanske Parti, der indser, at der ikke nogen som helst god grund til, at USA ikke skulle samarbejde med BRIKS, og i betragtning af, at Obama har tabt, og at der foregår store omvæltninger pga. den amerikanske økonomis sammenbrud og tørken i sydvest, og der kan hurtigt ske forandringer i USA. Men vi arbejder også med europæiske lande for at få dem til at gå med (i BRIKS).

På den afsluttende pressekonference mellem Xi Jinping og Obama i Beijing, sagde Xi til Obama: Hør, jeg indbyder USA til at tilslutte sig BRIKS, tilslutte sig den Nye Silkevej, gå med i den Nye Silkevejsudviklingsfond, og dette tilbud er også åbent for ethvert andet land, der ønsker at deltage.

Vi vil forandre Europa, få Europa til at standse konfrontationen med Rusland, stoppe sanktioneerne, der er i færd med at ruinere Europa mere end Rusland. For Rusland er sanktioneerne nærmest en skjult velsignelse, som fremtvinger tættere bånd mellem Rusland, Kina, Indien og alle andre lande i BRIKS og Asien; mens den tyske industri, den franske og italienske industri, derimod er ved at kollapse som resultat af denne totalt umoralske og fejlagtige politik.

Så vi befinder os altså ved en skillevej: Det onde system med Det britiske Imperium, med Wall Street, med [City of] London eksisterer stadig. Men i virkeligheden er de allerede færdige. Spørgsmålet er blot, om de vil være i stand til at trække resten af verden med ned i en katastrofe, eller ej. Men der findes det optimistiske perspektiv, at, med det nye

magtcentrum, som grundlæggende set hviler på Rusland, Kina og Indien, og i en større sammenhæng BRIKS-landene, samt de lande, der nu allierer sig med BRIKS, så er menneskehedens flertal allerede i færd med at opbygge en ny, økonomisk verdensorden. Og der er derfor al mulig grund til at være optimistisk, og jeg vil derfor afslutte med en linje fra Schillers digt, Ode til glæden, som lå til grund for Beethovens komposition af den Niende Symfoni: »Alle mennesker forsones«; der er kun én menneskehed.

Download (PDF, Unknown)

Fra LaRouche-bevægelsen 21. nov. 2014: Frontlinjerne i kampen mellem liv og død trækkes skarpere op

Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet, bragte, ved en indflydelsesrig begivenhed i Mexico City i går, for et publikum på flere end 100 personer LaRouches politiske bevægelses programperspektiv, der fremstillede »Valget mellem liv og død« i form af to systemer – BRIKS og det kollapsende, transatlantiske, geopolitiske system. Dette er den første i en række af sådanne begivenheder, som nu vil finde sted over hele USA, inklusive i nationens hovedstad, for at fremtvinge spørgsmålet om at bringe de amerikanske lande ind i

udviklingen med BRIKS.

Denne udvikling, som allerede er i fuld gang over hele Eurasien, tog et gigantisk skridt fremad i går i Afrika med meddelelsen om en indgået aftale om en højhastighedsjernbane til 12 mia. dollars mellem Kina og Nigeria, som kunne skaffe så meget som 200.000 jobs til landet.

USA og Europa er imidlertid fortsat så forsumpet i en dødbringende afindustrialisering og et forfald, mens deres politiske »ledere« følger Det britiske Imperiums plan, der forsøger at ødelægge kernen i BRIKS-alliancen, primært Rusland og Kina. Med mindre denne kurs ændres i den allernærmeste fremtid, er vi, i bogstavelig forstand, garanteret en ny, global krig, med konsekvenser, der vil true civilisationen.

Den russiske præsident Putin signalerede endnu en gang, under et møde i går i hans sikkerhedsråd i Moskva, at han var sig denne virkelighed bevidst. I hans bemærkninger i åbningstalen, som er gengivet på Kremls hjemmeside, gentog Putin, at Rusland vil »gøre alt, hvad der er nødvendigt« for at sikre, at den transatlantiske alliances krigsplaner – som begynder med »farvede revolutioner«, der tilsigter regimeskift – ikke gennemføres i Rusland.

Som en del af BRIKS tilbyder Rusland imidlertid USA og Europa et alternativ, der går ud på samarbejde omkring økonomisk udvikling til erstatning for dødbringende geopolitik. For at gøre det muligt for befolkningen i det transatlantiske område at respondere på dette tilbud, vil det kræve et kvalitativt skift i forståelsen af menneskets natur og formål: faktisk vil det kræve en anerkendelse af Lyndon LaRouches påstand om, at »mennesket er ikke et dyr«, men snarere en skabning i Solsystemet således, som både Kepler og Vernadskij definerede denne identitet.

Helga Zepp-LaRouches præsentation[1] i Mexico identificerede dette nødvendige skift i kulturen.

[1] En oversættelse af Helgas webcast vil snarest komme her på hjemmesiden.

USA: General Dempsey: Regimeskift er ikke min mission

19. november 2014 – I en tale på Defense One-topmødet i dag tydeliggjorde general Martin Dempsey, formand for generalstabscheferne, sin opposition mod »en krybende mission« i Irak-Syrien-konflikten. Dempsey holdt fast på, at det er hans mission at besejre ISIL, ikke at fremkalde regimeskift.

»Den mission, jeg har fået, er ISIL. Det er ikke opbyggelsen af en nation. Det er ikke at vælte det syriske regime«, sagde han.

Dempsey fortalte en historie fra sin første tid som kaptajn i hæren, hvor han sprang fra den ene prioritet til den næste (hvilket virkelig lyder en hel del som både Obama og republikanerne i Kongressen). Da en sergent klagede over manglende fokus, spurgte Dempsey sergenten, hvad han skulle gøre; sergenten svarede: »Fortæl os, hvad det væsentlige er, og lad så 'det væsentlige' være det væsentlige. I dette tilfælde er »det væsentlige« at besejre ISIL, og mekanismen til dette er sunni-befolkningens tilbagevisning af ISIL.

Dempsey beskrev sin militære strategi som »Irak først, men ikke kun Irak, og lad det væsentlige være det væsentlige«, som han forklarede betød, at betingelserne for en kampagne på jorden eksisterer i Irak, men at disse betingelser endnu ikke eksisterer i Syrien. For Syriens vedkommende ønsker Dempsey et

»Titel 10 åbent uddan-og-udrust-program« (oversættelse: et militærprogram, ikke et Titel 50 hemmeligt efterretningsprogram).

Dempsey gav udtryk for dyb frustration over budgettet og den automatiske nedskæring af bevillinger ('sequestration'); han sagde, at den primære, begrænsende faktor for det amerikanske militær i dag er budgetusikkerhed og infleksibilitet, hvor man skal tage et år ad gangen. Han er løbet tør for måder at beskrive virkningen heraf.

»Vi skal se at komme ud over det«, sagde han og tilføjede, at man skal se at få Kongressens støtte til at gøre en ende på 'sequestration'.

Foto: General Martin Dempsey på Defense One-topmødet

Italien: Begyndelsen til social eksplosion

19. nov. 2014 – Italien bliver for tiden vidne til begyndelsen af en social eksplosion, som er en naturlig konsekvens af et langtrukket og stadig forværende regime med massearbejdsløshed. Ifølge industrisammenslutningen Confindustria er den reelle arbejdsløshed over 30 %, hvilket ligger på samme niveau som under den store depression (i trediveerne) i USA.

I sidste uge marcherede metalarbejdernes fagforening på en 24-timers generalstrejke i flere italienske byer. Samme dag arrangerede studenter og andre sammenslutninger parallelle

strejker. Regeringen har ligget i åben krig med fagforeningerne, især imod den venstreorienterede (og største) CGIL. I går godkendte parlamentet regeringens (anti-)fagforeningsreform. Som svar har CGIL og UIL varslet generalstrejke den 12. dec. Den tredjestørste fagforening, CISL, er ikke gået med i strejken.

I de seneste dage har borgere i et bestemt distrikt i Rom holdt protestmarcher med krav om evakuering af centre for immigranter. Grupper af borgere angreb et af disse centre, som var under anklage for at være en base for kriminelle operationer i nabolaget. I Milano arrangerede lokale sektioner af befolkningen en protest imod hus-BZ'ere, de fleste immigranter. Lokale myndigheder reagerede ved at sende politiet ud for at evakuere BZ'erne, og der opstod gadekampe med politiet.

Bag protesterne finder vi den kendsgerning, at et stigende antal italienske familier ikke har råd til at betale husleje og forlanger hjælp fra regeringen til husly. Det hele er degenereret til at være en krig blandt fattige, og nogle af disse borgere føler, at de bliver udsat for diskrimination fra de myndigheder, der tildeler huse til immigranterne. I virkeligheden er udbuddet af regeringsstøttede huse større end efterspørgslen, men de fleste af disse huse kan ikke leveres, fordi de mangler investeringer til at bringe husene op til at overholde lovens regler for beboelse. I denne situation er der hundreder af familier, både immigranter og italienere, der simpelt hen bor i tomme lejligheder. I visse ekstreme tilfælde, hvor besættelse var involveret, blev lejligheder stjålet fra andre mennesker, som boede der!

Dette er blot begyndelsen på en forudsigelig eksplosion, som vil blive værre i de kommende måneder i takt med, at krisen bliver værre og værre.

Data, som for nylig er blevet offentliggjort af CGIL, siger, at den 6. september indgav 151 selskaber med 11.443 fabrikker

anmodning om »Cassa Integrazione«, en slags arbejdsløshedsunderstøttelse for arbejdere, som imidlertid officielt holdes på firmaets liste over ansatte. På denne måde er de hverken i arbejde, og figurerer heller ikke i arbejdsløshedsstatistikkerne.

Siden årets begyndelse er 1 million arbejdere kommet på Cassa Integrazione, halvdelen af dem på nul timer. Det betyder også et sammenbrud af deres indkomst: deres lønningschecks har tabt 3,1 mia. euro. Den officielle arbejdsløshed (som ikke inkluderer Cassa Integrazione og heller ikke de personer, der er ophørt med at søge arbejde) ligger på 3,2 mio., 12,6 %, men det virkelige tal er mere end det dobbelte, som vi indledningsvist nævnte.

Foto: Italienske borgere i protestmarch mod centre for immigranter

EIR i København udfordrer EU's koordinator for udenrigs- og sikkerhedspolitik over konfrontationspolitikken mod Rusland

20. nov. 2014 – I dag lykkedes det EIR's korrespondent i København, Michelle Rasmussen, at stille det sidste spørgsmål på en hastigt sammenkaldt pressekonference på 'dørtrinnet' med

EU's højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Federica Mogherini, og den danske udenrigsminister Martin Lidegaard. Mogherini havde deltaget i en konference i København om Somalia, og hun og den danske minister havde diskuteret verdenssituationen. Efter spørgsmål om Somalia, hvad hendes udenrigspolitiske prioriteter var, og om Europa kan handle uden USA, lykkedes det EIR at stille spørgsmålet:

EIR: Hvis vi skal løse problemerne med Ukraine, Ebola eller det økonomiske kollaps, må der være en dialog med Rusland. Lige nu er det EU's politik at øge konfrontationen og isolationen, og på den anden side – når man har USA, der foreslår regimeskift gennem Victoria Nuland – vil De sige ja til BRIKS, som med åbne arme tilbyder samarbejde, i stedet for konfrontationspolitik?

Federica Mogherini: EU's politik, det har vi netop diskuteret med ministrene i mandags, EU's politik er ikke en konfrontationspolitik. EU's politik er en politik, der selvfølgelig står fast på internationale regler, som nødvendigvis må respekteres og genoprettes, men også en politik for dialog, for vi ved udmærket, at, med udgangspunkt i Ukraine, hvor Rusland har nogle forpligtelser, og også kan være en del af problemets løsning, så vi må have Rusland til at blive en del af løsningen, ikke blot i Ukraine, men også i andre dele af verden.

Tænk på Syrien. Tænk på Mellempøsten. Tænk på de globale udfordringer, vi står overfor. Og jeg håber virkelig, at Rusland vil se det som sin interesse at komme tilbage til at spille en ansvarlig og konstruktiv rolle i det internationale samfund.

Både Mogherini og Lidegaard tog imod pakker med bladet EIR (*Executive Intelligence Review*) nr. 45 og 46.

Hør SoundCloud klip af ordvekslingen:

Rusland vil investere i nord-syd jernbane til at forbinde Skt. Petersborg med Mumbai

19. nov. 2014 – Samtidig med, at nord-syd jernbaner, som vil forbinde Rusland med Den persiske Golf og dernæst blive forlænget mod øst langs Det arabiske Hav til Indiens vestkyst – hvor Indiens største handelscenter og havn, Mumbai, ligger – skrider frem i hastigt tempo, har man for nylig annonceret flere investeringer. Tidligere på ugen meddelte det Statslige Russiske Jernbaneselskab sine planer om at bygge en jernbaneforbindelse fra Rusland, tværs over Aserbajdsjan til Iran. En aftale mellem regeringerne om bygning af jernbanen forventes at blive underskrevet i juli måned næste år, og det russiske firma sagde, at det vil betale regningen for projektet.

Rusland investerer allerede i jernbanen, der går fra Astara (Aserbajdsjan) til Qazvin (det nordlige centrale Iran), via Rasht. Der er for nylig indgået aftale mellem direktørerne for jernbanerne i Aserbajdsjan, Rusland og Iran om nord-syd-korridoren. Ud over Rusland er også Iran parat til at investere i den 205 km lange Astara-Rasht-Qazvin-jernbane, sagde den iranske ambassadør til Aserbajdsjan, Mohsen Pak Ayin, til Report.Az den 27. okt. I 2013 voksede transporten på veje mellem Iran og Rusland med 39 % i forhold til 2012, sagde

den iranske ambassadør.

I henhold til en artikel, »Rusland vil åbne en vej mod syd for Aserbajdsjan«, som var på Trend.Az den 17. nov., samarbejder Aserbajdsjan og Iran om jernbaneprojektet mellem de to lande som en del af denne korridor. Artiklen sagde, at vare- og persontransport mellem Aserbajdsjan og Iran i øjeblikket foregår som vejtransport. Efter projektets gennemførelse vil det blive muligt at udføre denne transport via jernbane, og som et resultat vil varetransporten mellem de to nabolande vokse.

Det meste af nord-syd-korridoren løber gennem Rusland, fra øst til vest. Ifølge et skøn vil nord-syd-jernbanen mellem Astara i Aserbajdsjan og Qazvin i Iran, når den er færdig, transportere så meget som 20 mio. tons fragt og varer om året, hvilket vil forbedre de involverede landes økonomier betydeligt. Det vil også fremme jernbanetransporten for mindst 1,4 mio. mennesker årligt.

Foto: Havnen i Mumbai, Indien

**EIR udgiver 'køreplan' for
den Nye Økonomiske
Verdensorden,
»Den Nye Silkevej bliver til**

Verdenslandbroen«

Ny pris!:

Trykt version, 500 kr., pdf: 300 kr.

Den 400-sider lange rapport på engelsk, med dansk introduktion, kan bestilles på:

35 43 00 33 og betales via homebanking konto: 1551-5648408

19. nov. 2014 – EIR's omfattende rapport om fremskridtet med hensyn til projektet Den Eurasiske Landbro, som Lyndon og Helga Zepp-LaRouche har kæmpet for i mere end 20 år, er nu endelig færdig. Den officielle udgivelsesdato er 1. december.

Rapporten, der er på 374 sider med titlen »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, er intet mindre end en konceptuel, og ofte fysisk, 'køreplan' for en Ny Økonomisk Verdensorden. Denne kurs er i øjeblikket ved at blive etableret som et charter, der beskriver de grundlæggende love og principper, af BRIKS (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika), som anfører en dynamik af global optimisme hen imod reel, økonomisk udvikling, komplet med nye kreditinstitutioner og store, højteknologiske projekter til at løfte hele menneskeheden.

Efter en [introduktion af Helga Zepp-LaRouche](#) udlægger rapporten »standardmålingerne for fremskridt«, baseret på de

økonomiske, videnskabelige principper, som den berømte, fysiske økonom Lyndon LaRouche har udviklet. Rapporten fortsætter dernæst område for område, begyndende med Kina og Rusland, med at præsentere det glædelige fremskridt, og de smukke planer, som er blevet udarbejdet i retning af den plan for Den eurasiske Landbro, som den kinesiske regering forberedte i 1996, og som andre nationer er begyndt at deltage i, i løbet af de seneste år.

Se indholdsfortegnelsen her.

Rapporten (på engelsk), komplet med mange farvelagte kort over de præsenterede udviklingskorridorer.

Den gamle pris var: pdf for 200 dollars, og udgivet som hæfte for 250 dollars.

Ring: 35 43 60 40, 35 43 00 33

Læs også:

Udførlig introduktion, samme titel, ved Helga Zepp-LaRouche, på dansk:

Nyhedsorientering december måned

Forskere beskriver de foreløbige resultater fra Philae-landingsfartøjet

18. nov. 2014 – Det tyske Center for Rumfart (DLR), som byggede og har ansvaret for Rosettas Philae-landingsfartøj, udsendte i går nogle af de foreløbige, videnskabelige observationer, som fartøjet har gjort på kometen, hvorfra der vil komme flere data. Som man kunne forvente, så var kometen ikke, hvad man forventede:

* Et instrument til at foretage undersøgelser til brug for forskning i undergrunden borede en sonde ind i kometen og fandt, at overfladen er meget hård – hård som is. Som et resultat kunne Philae ikke bore ret dybt ned. Styrken af en komets overflade blev målt for første gang.

* På samme måde fandt forskerteamet på SESAME-eksperimentet, som målte kometens elektriske, seismiske og akustiske egenskaber, at den ikke er så »blød og let«, som man mente, den ville være. Isen, som man fandt under overfladestøv, var meget hård, og der var en stor forekomst af is under landingsfartøjet.

* Man er sikker på, at boret på landingsfartøjet var aktiveret, men man mangler stadig at fastslå, om en jordprøve blev analyseret i gaskromatografien, hvilket ville afsløre dens sammensætning. Eksperimentet med Komet-Prøveindsamling og -sammensætning (COSAC) kunne detektere og identificere komplekse, organiske (indeholdende kulstof) molekyler fra deres sammensætning, og man afventer resultaterne.

* Forskere rapporterer, at COSAC-instrumentet var i stand til at »sniffe« til atmosfæren og detekterede organiske molekyler efter landingen.

* Rosetta-landingsfartøjets system til billeddannelse, som er monteret på fartøjets bund, fik tydelige og detaljerede nærbilleder af det planlagte landingssted, og også af Philaes endelige landingssted.

Alt i alt, selv med dets let forkortede, primære mission, gennemførte Philae 80 % af sin videnskabelige opgave.

»Jeg har tillid til, at Philae vil genoptage forbindelsen med os, og at vi igen vil blive i stand til operere instrumenterne«,

sagde DLR's leder af landingsprojektet, Stephen Ulamec. Han sagde, at det lykkedes teamet at rotere landingsfartøjet til en position, hvor det største af solpanelerne nu er på linje med Solen. Han mener, at det er sandsynligt, at i foråret, hvor der er mere direkte sollys, kan batteriet genoplades og gøre det muligt for forskerne at kommunikere med Philae og modtage data. Rosetta vil fortsætte med at overflyve landingsfartøjet og lytte efter signaler fra Philae, når fartøjet kommer ud af sit hi. I mellemtiden fortsætter Rosetta sin rejse sammen med Komet 67P/G-C mod Solen.

Det argentinske Senat afholder BRIKS-seminar om ny økonomisk verdensorden

18. nov. 2014 – BRIKS har

»ansvar for at spille en mere positiv rolle i skabelsen af en ny, international, politisk og økonomisk orden, der er

kendetegnet ved at være retfærdig, ligeværdig, til gensidig gavn og inkluderende»,

sagde Kinas ambassadør til Argentina, Yang Wanming, på seminaret med titlen »BRIKS i Den Nye Verdensorden: Muligheder og Udfordringer«, som blev afholdt i det argentinske Senat mandag, den 17. november.

Formålet med seminaret, der var arrangeret af Senatet i fællesskab med Associationen for Udvikling af Syd-Syd-relationer, var at styrke Argentinas relation til BRIKS-landene. Vicepræsident Amado Boudou præsiderede over seminaret, og Brasiliens, Kinas og Indiens ambassadører holdt taler; repræsentanter fra Ruslands og Sydafrikas ambassader var også til stede.

Boudou, der som vicepræsident er Senatets leder, understregede den strategiske betydning af BRIKS som en geopolitisk enhed, der bragte verden en ny form for »multilateralisme«, baseret på en udvikling, i hvilken konceptet om nedskæringer er erstattet af konceptet om at være socialt inkluderende.

Argentina har tydeligvis et specielt forhold til BRIKS. Ambassadør Wanming kaldte Argentinas kamp for dets rettigheder mht. statsgælden for »en appel, der har almen betydning for udviklingslande«. Den nye BRIKS Udviklingsbank og valutareservefond har ikke alene til formål at styrke de økonomiske bånd mellem dens medlemslande, men også at opbygge

»et netværk af finansiel sikkerhed for Argentina og andre udviklingslande for bedre at kunne konfrontere risiciene for international kapitalflugt og finansiel uro«.

Den brasilianske ambassadør Everton Viera Verges understregede, at Brasiliens relationer med de andre, sydamerikanske lande, og i særdeleshed med Argentina, er afgørende for Brasiliens »indsættelse i verden«. Han sagde til RT efter seminaret, at

»idéen om BRIKS er totalt baseret på idéen om dialog med andre lande, og dialogen med Argentina er strategisk og meget vigtig«.

Alle var enige om, rapporterede pressen, at dette ville blive det første af mange møder for at diskutere international politik.

EIR bringer Transaqua og BRIKS til Kommission for Tchad-sø Bækkenet

N'Djamena, Tchad, 18. nov. 2014 – I 1964 etableredes Kommissionen for Tchad-sø Bækkenet af fire nationer – Tchad, Niger, Nigeria og Cameroun – som grænser op til denne sø, den fjerdestørste på kontinentet. I de forløbne 50 år har denne kommission på tragisk vis forsømt at forhindre, at denne store sø, der er skrumpet fra 25.000 km² til i dag under 2.000 km², næsten er forsvundet og har påvirket midlerne til livets opretholdelse for 30 millioner mennesker, som arbejdede med landbrug og fiskeri.

Under et beslutsomt, nyt lederskab er der nu en erkendelse af, at en genopfyldning af søen må være en førsteprioritet. For at sikre, at Transaqua-projektet er den del af denne forpligtelse, blev EIR's redaktør for Afrika, Lawrence Freeman, udpeget som medlem af kommissionens nyligt etablerede Komite for det Internationale Videnskabsråd. På det to dage lange indvielsesmøde fremlagde Freeman både behovet for Tansaqua-projektet og for, at Kommissionen søgte samarbejde

med BRIKS omkring udviklingen af Transaqua. Hans fremlæggelse var inkluderet i Komiteens slutkommuniké.

Kommissionen for Tchad-sø Bækkenets sekretariatschef, ingeniøren Sanusi Abdullahi, understregede behovet for at studere Transaqua-forslaget og omstøde sammentrækningen af søen. I sine slutbemærkninger opfordrede han den nydannede komite til at respondere til kommunikéet, som dr. Vichi har skrevet specielt til denne konference.

Billede: En kunstners fremstilling af den nye flod, der vil blive skabt af [Transaqua-projektet i Afrika](#).

Cameron fordømmer Kina for den forbrydelse, der hedder økonomisk vækst

18. nov. 2014 – Den britiske premierminister David Cameron kaldte Kina og BRIKS for »en snigende trussel mod vore værdier.«

Cameron, som var inviteret til at tale i det australske parlament fredag, den 14. nov., afslørede sin fascistiske, imperialistiske tankegang, da han afviste Xi Jinpings åbne invitation til de vestlige nationer om at tilslutte sig det

nye paradigme. Cameron sagde:

»Sluttelig er der en begyndende, mere snigende trussel mod vore værdier, som jeg gerne vil nævne. Og den kommer fra dem, som siger, at vi bliver udkonkurreret og overgået i militærmagt af lande, som tror, der findes en genvej til succes, en ny model for autoritær kapitalisme, som er ubehæftet af de værdier og restriktioner, som vi pålægger os selv. Mere specifikt, en tilgang, som er fri for ansvarlighed over for virkeligt demokrati og regering ved lov. Jeg siger: Vi bør have den fornødne selvtillid til at afvise denne anskuelse og forblive tro mod vore værdier. Det er disse ting, som gør os stærke. Vi er demokratier. Vi er ikke bange for selvkritik. Vi drøfter vore fejltagelser offentligt. Det kan være smerteligt, men det er meget magtfuldt. Vores frie og frygtløse presse sætter lys på de ting, som er nødvendige, uden frygt eller begunstigelse. Det kan selvfølgelig gøre livet vanskeligt, men det er med til at bortjage den korrupsion, som ødelægger så mange lande.«

Merkel går amok imod Putin i tale i Sydney

18. nov. 2014 – Den tyske kansler Angela Merkel kom med et aggressivt, offentligt angreb imod den russiske præsident Vladimir Putin i går, i en tale til Lowy Instituttet for Internationale Politiske Studier i Sydney, Australien. Merkels bombastiske rasen stod på i over en time, hvor hun anklagede Rusland for at starte en ny kold krig i Europas hjerte, og for at forsøge at blokere for, at nabolande kunne tilslutte sig Den europæiske Union. Hun sagde anklagende, at hvis Rusland får lov at blokere for Ukraines optagelse i EU, vil det

påvirke Georgien, Moldova og andre lande på Balkan, inkl. Serbien.

Merkels tirade ville have været slem nok, hvis den havde stået alene. Men under diskussionerne på sidelinjen af statschefernes G20-topmøde få dage tidligere havde Merkel tilsluttet sig en parade af vestlige ledere, under anførsel af den britiske premierminister David Cameron, som alle angreb Putin op i hans åbne ansigt, og hvor Cameron satte lighedstegn mellem annekteringen af Krim og nazisterne.

Alt imens Merkel medgav, at Rusland har strategiske interesser, som ville blive væsentligt undermineret, hvis Ukraine tilsluttede sig NATO, så insisterede hun på, at medlemskab af EU var en helt anden sag, og at Ruslands handlinger i Østukraine repræsenterede ulovlig indblanding.

Den tyske udenrigsminister Steinmeier havde imidlertid en helt anden tilgang under sine besøg i Kiev og Moskva, hvor han promoverede behovet for en ny runde af diplomati, der involverede Rusland og Ukraine, for at nå frem til en fredelig afgørelse af uoverensstemmelserne over Østukraine.

Putin: Det vil aldrig lykkes nogen at undertvinge Rusland

18. nov. 2014 – I forbindelse med 'Folkefronten for Rusland' sagde Putin: »USA ønsker at undertvinge Rusland, men det har ingen nogensinde gjort, eller vil nogensinde gøre ... « Denne kommentar, som rapporteres bredt i de russiske medier, fremkom under en ordveksling ved begivenheden den 18. nov., da Putin, som svar på et spørgsmål om, hvorfor USA handler for at ydmyge Rusland, svarede, at

»Sådan er det ikke. USA forsøger ikke at ydmyge os, de ønsker at undertvinge os for at løse deres egne problemer på vores bekostning. Det er aldrig lykkedes nogen at opnå dette mål i forhold til Rusland, og det vil heller aldrig lykkes for nogen ... « (*Itar Tass*)

Foto: Vladimir Putin på Den russiske Folkefronts stiftende kongres i juni, 2013.